

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS (EL) nr 604/2013,

26. juuni 2013,

millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest (uuesti sõnastatud)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 78 lõike 2 punkti e,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust⁽¹⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust⁽²⁾,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu 18. veebruari 2003. aasta määrusesse (EÜ) nr 343/2003, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud varjupaigataotluse läbivaatamise eest⁽⁴⁾, tuleb teha olulisi muudatusi. Selguse huvides tuleks kõnealune määrus uuesti sõnastada.
- (2) Ühine varjupaigapoliitika, sealhulgas Euroopa ühine varjupaigasüsteem, on osa Euroopa Liidu eesmärgist luua järk-järgult vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, mis on avatud isikutele, kes neist sõltumatute asjaolude tõttu taotlevad õiguspäraselt kaitset liidus.
- (3) ELT C 317, 23.12.2009, lk 115.
- (4) ELT C 79, 27.3.2010, lk 58.
- (5) Euroopa Parlamendi 7. mai 2009. aasta seisukoht (ELT C 212 E, 5.8.2010, lk 370) ja nõukogu 6. juuni 2013. aasta esimese lugemise seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata). Euroopa Parlamendi 10. juuni 2013. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata).
- (6) ELT L 50, 25.2.2003, lk 1.
- (3) Oma erakorralisel kohtumisel Tampere 15. ja 16. oktoobril 1999 otsustas Euroopa Ülemkogu püüelda sellise Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise poole, mis põhineb pagulasseisundit käsitleva 28. juuli 1951. aasta Genfi konventsiooni (mida on täiendatud 31. jaanuari 1967. aasta New Yorgi protokolliga) („Genfi konventsioon”) täielikul kohaldamisel, millega tagatakse, et kedagi ei sunnita naasma riiki, kus teda ohustab tagakiusamine, st kohaldatakse tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet. Selles suhtes peetakse liikmesriike, kes kõik järgivad tagasi- ja väljasaatmise lubamatuse põhimõtet, kolmandate riikide kodanikele turvalisteks riikideks, ilma et see mõjutaks käesolevas määruses sätestatud vastutuskriteeriume.
- (4) Tampere kohtumise järeldustes tõdetakse ka, et Euroopa ühine varjupaigasüsteem peaks lühiajaliselt hõlmama selget ja toimivat menetlust varjupaigataotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramiseks.
- (5) Selline menetlus peaks põhinema liikmesriikide ja asjaomaste isikute seisukohast erapooletutel ja õiglastel alustel. Eelkõige peaks see võimaldama kiiresti määrata vastutav liikmesriik, et tagada tegelik juurdepääs rahvusvahelise kaitse andmise menetlusele ja mitte seada ohtu rahvusvahelise kaitse taotluste kiire menetlemise eesmärgile.
- (6) Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise esimene etapp on nüüd lõpule viidud ning alustatud töö lõpptulemuseks peaks olema ühine menetlus ja rahvusvahelise kaitse saanute ühtne seisund kogu liidus. 4. novembri 2004. aasta istungil võttis Euroopa Ülemkogu vastu Haagi programmi, milles sätestatakse eesmärgid, mida tuleb vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneval alal ajavaheajal 2005–2010 saavutada. Sellega seoses kutsuti Haagi programmis Euroopa Komisjoni üles lõpetama esimese etapi õigusaktide hindamine ning esitama teise etapi õigusaktid ja meetmed Euroopa Parlamendile ja nõukogule, et need saaks vastu võtta enne 2010. aastat.
- (7) Stockholmi programmis kordab Euroopa Ülemkogu oma pühendumust eesmärgile luua hiljemalt 2012. aastaks kaitse ja solidaarsuse ühine ala rahvusvahelise kaitse

saajatele kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 78. Lisaks rõhutas ülemkogu, et Euroopa ühise varjupaigasüsteemi loomise nurgakivi jääb Dublini süsteem, kuna selles nähakse selgesõnaliselt ette liikmesriikide vastutuse jagunemine rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamise eest.

- (8) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 439/2010⁽¹⁾ loodud Euroopa Varjupaigaküsimuste Tugiameti (EASO) ressursid peaksid olema kättesaadavad, et pakkuda vajalikku tuge liikmesriikide asjaomastele teenistustele, kes vastutavad käesoleva määruse rakendamise eest. Eelkõige peaks EASO ette nägema solidaarsusmeetmed, näiteks varjupaigaekspertide reservnimekirja koos varjupaigatugirühmadega, kes aitavad neid liikmesriike, kellel lasub eriline koormus ning kus rahvusvahelise kaitse taotlejaid („taotlejad“) ei oota piisavad standardid, eelkõige seoses vastuvõtu ja kaitsega.
- (9) Esimese faasi instrumentide rakendamise hindamiste tulemusi arvestades on praeguses etapis asjakohane kinnitada määruse (EÜ) nr 343/2003 põhimõtteid, tehes samal ajal kogemuste põhjal vajalikke parandusi, et tõhustada Dublini süsteemi ja selle süsteemi alusel taotlejatele pakutavat kaitset. Võttes arvesse, et hästi toimiv Dublini süsteem on Euroopa ühise varjupaigasüsteemi seisukohast väga tähtis, tuleks selle põhimõtted ja toimimine läbi vaadata, samal ajal kui töötatakse välja Euroopa ühise varjupaigasüsteemi teisi komponente ja liidu solidaarsusvahendeid. Tõenditel põhineva läbivaatamise tegemisel tuleks ette näha ulatuslik toimivuskontroll, mis hõlmaks Dublini süsteemi õiguslikku, majanduslikku ja sotsiaalset mõju, sealhulgas selle mõju põhiõigustele.
- (10) Selleks et tagada kõigi taotlejate ja rahvusvahelise kaitse saajate võrdne kohtlemine ning kooskõla liidu kehtivate varjupaigaalaste õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiiviga 2011/95/EL (mis käsitleb nõudeid, millele kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad vastama, et kvalifitseeruda rahvusvahelise kaitse saajaks, ning nõudeid pagulaste või täiendava kaitse saamise kriteeriumidele vastavate isikute ühetaolisele seisundile ja antava kaitse sisule)⁽²⁾, hõlmab käesoleva määruse reguleerimisala ka täiendava kaitse taotlejaid ja täiendava kaitse saajaid.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL (millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded)⁽³⁾ tuleks kohaldada vastutava liikmesriigi määramise menetluse suhtes, mida

reguleeritakse käesoleva määrusega, mille kohaldamise suhtes kehtivad nimetatud direktiiviga seatud piirangud.

- (12) Lisaks tuleks kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL (rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta)⁽⁴⁾, piiramata menetluslike tagatistega seatud sätete kohaldamist, mida reguleeritakse käesoleva määrusega, mille kohaldamise suhtes kehtivad nimetatud direktiiviga seatud piirangud, mida on täpsustatud nimetatud direktiivis.
- (13) Vastavalt 1989. aasta ÜRO lapse õiguste konventsioonile ja Euroopa Liidu põhiõiguste hartale peaksid liikmesriigid käesoleva määruse kohaldamisel esmatahtsaks pidama lapse parimaid huvisid. Lapse parimate huvide hindamisel peaksid liikmesriigid võtma eelkõige nõuetekohaselt arvesse alaealise heaolu ning sotsiaalset arengut, turvalisuse ja julgeoleku kaalutlusi ning alaealise arvamust vastavalt tema vanusele ja küpsusele, sealhulgas ka tema päritolu. Lisaks tuleks saatjata alaealiste jaoks sätestada konkreetset menetluslikud tagatised nende eriti haavatava olukorra tõttu.
- (14) Vastavalt Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsioonile ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartale peaksid liikmesriigid käesoleva määruse kohaldamisel pidama esmatahtsaks austust pereelu vastu.
- (15) Ühe pere liikmete rahvusvahelise kaitse taotluste menetlemine koos ühes liikmesriigis võimaldab tagada taotluste põhjaliku läbivaatamise, nende suhtes tehtavate otsuste omavahelise kooskõla ja selle, et pereliikmeid üksteisest ei lahutata.
- (16) Selleks et tagada perekonna ühtsuse ning lapse parimate huvide esikohale seadmise põhimõtte täielik austamine, peaks sõltuvussuhe taotleja ja tema lapse, õe-venna või vanema vahel taotleja raseduse, emaduse, tervisliku seisundi või vanaduse tõttu olema siduv vastutava liikmesriigi määramise kriteerium. Kui taotleja on saatjata alaealine, peaks mõnes muus liikmesriigis viibiva ja sellise taotleja eest hoolitseda võiva pereliikme või sugulase olemasolu olema samuti siduv vastutava liikmesriigi määramise kriteerium.

⁽¹⁾ ELT L 132, 29.5.2010, lk 11.

⁽²⁾ ELT L 337, 20.12.2011, lk 9.

⁽³⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 96.

⁽⁴⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 60.

- (17) Liikmesriikidel peaks olema võimalus teha vastutuskriteeriumidest erandeid, eelkõige humansetel ja inimliku kaastundega seotud põhjustel, et võimaldada kokku viia pereliikmeid, sugulasi või teisi perekonda kuuluvaid isikuid, ning vaadata läbi selles või mõnes muus liikmesriigis esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus, isegi kui see liikmesriik ei vastuta määruuses sätestatud siduvate kriteeriumide alusel sellise taotluse läbivaatamise eest.
- (18) Selleks et hõlbustada rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramist, tuleks korraldada taotlejaga vestlus. Taotlejat tuleks teavitada kohe pärast rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist sellest, et kohaldatakse käesolevat määrust ja et vestlus, selleks et hõlbustada vastutava liikmesriigi määramist, pakub taotlejale ka võimalust anda teavet oma pereliikmete, sugulaste või teiste perekonda kuuluvate isikute viibimise kohta liikmesriikides, et sellega lihtsustada vastutava liikmesriigi määramist.
- (19) Selleks et tagada asjaomaste isikute õiguste tõhus kaitse, tuleks vastutavale liikmesriigile üleandmise otsustega seoses ette näha õiguslikud tagatised ja õigus tõhusale õiguskaitsevahendile, kooskõlas eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47. Rahvusvahelise õiguse täitmise tagamiseks peaks tõhus õiguskaitsevahend hõlmama nii käesoleva määruse kohaldamise kui ka selle liikmesriigi õigusliku tegeliku olukorra hindamist, kuhu taotleja üle antakse.
- (20) Taotlejate kinnipidamist tuleks kohaldada kooskõlas põhimõttega, et isikut ei tohiks kinni pidada ainult sel põhjusel, et ta taotleb rahvusvahelist kaitset. Kinnipidamine peaks olema võimalikult lühiajaline ning lähtuma vajaduse ja proportsionaalsuse põhimõttest. Eelkõige peab taotlejate kinnipidamine olema kooskõlas Genfi konventsiooni artikliga 31. Käesoleva määruse kohased menetlused seoses kinnipeetud isikuga tuleks läbi viia esmajärjekorras, võimalikult lühikese tähtajaga. Kinnipidamist reguleerivate üldtagatiste, samuti kinnipidamistingimuste osas peaksid liikmesriigid vajaduse korral kohaldama direktiivi 2013/33/EL sätteid ka neile isikutele, keda peetakse kinni käesoleva määruse alusel.
- (21) Varjupaigasüsteemide puudused või krahhid, mida tihti süvendab või millele annab panuse neile langenud koormus, võivad käesoleva määrusega sätestatud süsteemi nõuetekohast toimimist häirida, millega võib kaasnedä oht, et rikutakse taotleja liidu varjupaigaõigustikus ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartas, teistes rahvusvahelistes inimõiguste ja pagulaste õigustega seotud kohustustes sätestatud õigusi.
- (22) Varajase hoiatamise, valmisoleku ja varjupaigakriiside ohjamise protsess, mille eesmärk on varjupaigasüsteemide halvenemist või krahhi ära hoida, mille puhul põhirolli mängib EASO, kasutades määrusega (EL) nr 439/2010 saadud volitusi, tuleks luua nii selle nimel, et koostöö käesoleva määruse raames oleks tugev, kui ka liikmesriikide vahelise vastastikuse usalduse arendamiseks seoses varjupaigapoliitikaga. Nimetatud protsess peaks tagama selle, et liitu teavitatakse nii kiiresti kui võimalik olukordadest, mille puhul tekib kahtlus, et käesoleva määrusega sätestatud süsteemi sujuv toimimine on ohus, sest ühe või enama liikmesriigi varjupaigasüsteem on erilise surve all ja/või on selles puudusi. Selline protsess võimaldaks liidul edendada tõkestavaid meetmeid varajases etapis ning pöörata sellistele olukordadele vajalikku poliitilist tähelepanu. Solidaarsus on Euroopa ühise varjupaigasüsteemi võtmelement ning see käib käsikäes vastastikuse usaldusega. Usaldust suurendades võiks varase hoiatamise, valmisoleku ja varjupaigakriiside ohjamise protsess parandada tõelist ja praktilist solidaarsust näitavate konkreetsete meetmete suunamist, et aidata mõjutatud liikmesriike üldiselt ja taotlejaid konkreetselt. Kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 80 peaksid liidu õigusaktid vajaduse korral sisaldama asjakohaseid meetmeid solidaarsuspõhimõtte rakendamiseks, seega peaksid protsessiga kaasnema kõnealused meetmed. Nõukogu poolt 8. märtsil 2012 vastu võetud järeldustes (mis käsitlevad ühist raamistikku tõelise ja praktilise solidaarsuse näitamiseks liikmesriikidega, kelle varjupaigasüsteemid on erilise surve all, sealhulgas segarändevoogude tõttu) nähakse ette olemasolevate ja võimalike uute meetmete kogum, mida tuleks arvesse võtta seoses varajase hoiatamise, valmisoleku ja kriisiohjamise mehhanismiga.
- (23) Kui liikmesriigid koguvad teavet oma võime kohta saada hakkama varjupaiga- ja vastuvõtusüsteemidele langenud erilise koormusega, eelkõige seoses käesoleva määruse kohaldamisel, peaksid nad tegema koostööd EASOga. EASO peaks esitama regulaarselt aruandeid kogutud teabe kohta kooskõlas määrusega (EL) nr 439/2010.
- (24) Kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 1560/2003 ⁽¹⁾ tohib üleandmist rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutavale liikmesriigile teostada kas vabatahtlikkuse alusel, järelevalve all toimuva lahkumisena või saatjaga. Liikmesriigid peaksid soodustama vabatahtlikkuse alusel toimuvaid üleandmisi, edastades taotlejale vajaliku teabe, ning tagama, et järelevalve all või saatjaga üleandmised toimuksid inimlikult, austades täielikult põhiõigusi ja inimväärikust, samuti lapse parimaid

⁽¹⁾ ELT L 222, 5.9.2003, lk 3.

huvisid, ning võttes täielikult arvesse arenguid asjakohastes kohtuasjades, eelkõige humanitaarsetel põhjustel toimuvate üleandmistega osas.

kaitseasutuste ja Europoli taotlusi sõrmejälgede andmete võrdlemiseks Eurodac-süsteemi andmetega õiguskaitses eesmärgil) ⁽²⁾ omavaheline kooskõla.

- (25) Sellise sisepiirideta ala järkjärguline rajamine, kus isikute vaba liikumine on tagatud ELi toimimise lepingu kohaselt, ja kolmandate riikide kodanike sisenemise ja viibimise tingimusi käsitlevate liidu põhimõtete väljatöötamine, kaasa arvatud ühised jõupingutused välispiiride haldamisel, eeldavad tasakaalu loomist vastutuskriteeriumide vahel solidaarse vastutuse vaimus.
- (26) Käesoleva määruse kohaldamisel kohaldavad liikmesriigid isikuandmete töötlemisel Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta ⁽¹⁾.
- (27) Taotlejate isikuandmete, sealhulgas delikaatsete tervisealaste andmete vahetamisel enne üleandmist tagatakse, et pädevad varjupaigaasutused pakuvad taotlejatele piisavat abi ning tagavad taotlejatele pakutava kaitse ja õiguste järjepidevuse. Selleks et tagada kõnealusel olukorras olevate taotlejate andmete kaitse, tuleks kehtestada erisäte vastavalt direktiivile 95/46/EÜ.
- (28) Käesoleva määruse kohaldamist saab hõlbustada ja tõhustada liikmesriikidevaheliste kahepoolsete kokkulepete abil, millega parandatakse suhtlust pädevate ametkondade vahel, lühendatakse menetlustähtaegu, lihtsustatakse vastuvõtmis- või tagasivõtmisprotseduuride menetlemist või kehtestatakse menetlused üleandmistega teostamiseks.
- (29) Tuleks tagada määrusega (EÜ) nr 343/2003 loodud vastutava liikmesriigi määramise süsteemi ja käesoleva määrusega loodud süsteemi vaheline järjepidevus. Samamoodi tuleks tagada käesoleva määruse ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 603/2013 (mis käsitleb sõrmejälgede võrdlemise Eurodac-süsteemi kehtestamist määruse (EL) nr 604/2013 (millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest) tõhusa kohaldamise eesmärgil ning liikmesriikide õigus-
- (30) Määrusega (EL) nr 603/2013 kehtestatud Eurodac-süsteemi toimimine peaks hõlbustama käesoleva määruse kohaldamist.
- (31) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 767/2008 (mis käsitleb viisainfosüsteemi (VIS) ja liikmesriikidevahelist teabevahetust lühiajaliste viisade kohta) ⁽³⁾ loodud viisainfosüsteemi toimimine ja eelkõige nimetatud määruse artiklite 21 ja 22 rakendamine peaks hõlbustama käesoleva määruse kohaldamist.
- (32) Käesoleva määrusega hõlmatud isikute kohtlemisel on liikmesriigid seotud oma kohustustega, mis tulenevad rahvusvahelistest õigusaktidest, sealhulgas Euroopa Inimõiguste Kohtu asjakohasest väljakujunenud kohtupraktikast.
- (33) Selleks et tagada käesoleva määruse rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendamiseks volitused. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusega (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamiseks kasutamise suhtes ⁽⁴⁾.
- (34) Kontrollimenetlust tuleks kasutada selleks, et võtta vastu ühine Dublini/Eurodaci teabeleht, samuti eraldi teabeleht saatjata alaealiste jaoks; tüüpvorm asjakohase info vahetamiseks saatjata alaealiste kohta; ühetaolised tingimused alaealisi ja ülalpeetavaid isikuid puudutava teabega tutvumiseks ja selle vahetamiseks; ühetaolised tingimused vastuvõtmis- ja tagasivõtmisprotseduuride koostamiseks ja esitamiseks; asjakohaste otseste ja kaudsete tõendite kaks loendit ning nende regulaarne läbivaatamine; reisiluba; ühetaolised tingimused üleandmist käsitleva teabega tutvumiseks ja selle vahetamiseks; enne üleandmist toimuva teabevahetuse standardvorm; ühine tervisetõend; ühetaolised tingimused ja praktiline kord isikute terviseandmete vahetamiseks enne üleandmist ning turvalised elektroonilised teabedastuskanalid palvete saatmiseks.

⁽²⁾ Vt käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽³⁾ ELT L 218, 13.8.2008, lk 60.

⁽⁴⁾ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

⁽¹⁾ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

- (35) Täiendavate eeskirjade kehtestamiseks peaks komisjonil olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte saatjata alaealise perekonna liikmete, õdede-vendade või sugulaste kindlakstegemise kohta; tõendatud perekondlike sidemete olemasolu tuvastamise kriteeriumide kohta; kriteeriumide kohta, mille põhjal hinnata, kas saatjata alaealise sugulane on võimeline tema eest hoolitsema, sealhulgas juhud, kui saatjata alaealise perekonnaliikmed, õed-vennad või sugulased asuvad rohkem kui ühes liikmesriigis; sõltuvussuhte hindamise elementide kohta; kriteeriumide kohta, mida põhjal hinnata, kas isik on võimeline ülalpeetava isiku eest hoolitsema ning elementide kohta, mida võtta arvesse, et hinnata suutmatust pika perioodi jooksul reisida. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks antud volituste teostamisel ei ületa komisjon käesoleva määruse artikli 6 lõikega 3 ette nähtud lapse parimate huvide reguleerimisala. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsiooni, sealhulgas ekspertide tasandil. Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama asjaomaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (36) Käesoleva määruse kohaldamisel, sealhulgas delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel, peaks komisjon konsulteerima muu hulgas ekspertidega kõigist asjaomastest sise-riiklikest ametiasutustest.
- (37) Määruse (EÜ) nr 343/2003 kohaldamiseks vajalikud eeskirjad on sätestatud määruses (EÜ) nr 1560/2003. Määruse (EÜ) nr 1560/2003 teatavad sätted tuleks inkorporeerida käesolevasse määrusesse selguse huvides või seepärast, et need võivad kaasa aidata üldeesmärgi saavutamisele. Eelkõige on nii liikmesriikide kui ka asjaomase taotleja seisukohast oluline kehtestada üldine kord lahenduse leidmiseks juhul, kui liikmesriigid kohaldavad käesolevat määrust erinevalt. Seepärast on õigustatud määruses (EÜ) nr 1560/2003 sätestatud humanitaarklausli kohaldamisega seotud vaidluste lahendamise menetluse inkorporeerimine käesolevasse määrusesse ja selle kohaldamisala laiendamine kogu käesolevale määrusele.
- (38) Et järelevalve käesoleva määruse kohaldamise üle oleks tõhus, tuleks seda hinnata korrapäraste ajavahemike tagant.
- (39) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ning järgitakse eeskätt Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Eelkõige püütakse käesoleva määrusega tagada harta artikliga 18 tagatud varjupaigaõiguse ja artiklites 1, 4, 7, 24 ja 47 tunnustatud õiguste täielik täitmine. Käesolevat määrust tuleks seetõttu vastavalt kohaldada.
- (40) Kuna käesoleva määruse eesmärki, nimelt mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumide ja mehhanismide kehtestamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning käesoleva määruse ulatuse ja toime tõttu on seda parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (41) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 21 (Ühendkuningriigi ja Iirimaa seisukoha kohta vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajaneva ala suhtes) artikli 3 ja artikli 4a lõike 1 kohaselt on kõnealused liikmesriigid teatanud oma soovist osaleda käesoleva määruse vastuvõtmisel ja kohaldamisel.
- (42) ELi lepingule ja ELi toimimise lepingule lisatud protokolli nr 22 (Taani seisukoha kohta) artiklite 1 ja 2 kohaselt ei ole tema suhtes siduv ega kohaldatav,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu

Käesolevas määruses sätestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest („vastutav liikmesriik”).

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „kolmanda riigi kodanik” – isik, kes ei ole liidu kodanik ELi toimimise lepingu artikli 20 lõike 1 tähenduses ning kes ei ole sellise riigi kodanik, kes osaleb käesolevas määruses Euroopa Liiduga sõlmitud lepingu alusel;

- b) „rahvusvahelise kaitse taotlus” – direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punktis h määratletud rahvusvahelise kaitse taotlus;
- c) „taotleja” – kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kes on esitanud rahvusvahelise kaitse taotluse, mille suhtes ei ole lõplikku otsust veel tehtud;
- d) „rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamine” – taotluse läbivaatamine või rahvusvahelise kaitse taotluse üle otsustamine pädevate asutuste poolt kooskõlas direktiiviga 2013/32/EL ja direktiiviga 2011/95/EL, välja arvatud menetlused vastutava liikmesriigi määramiseks käesoleva määruse kohaselt;
- e) „rahvusvahelise kaitse taotluse tagasivõtmine” – toimingud, millega taotleja lõpetab rahvusvahelise kaitse taotluse esitamise algaetatud menetluse kooskõlas direktiiviga 2013/32/EL kas selgesti väljendatult või vaikimisi;
- f) „rahvusvahelise kaitse saaja” – kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kellele on antud direktiivi 2011/95/EL artikli 2 punktis a määratletud rahvusvaheline kaitse;
- g) „pereliikmed” – kui perekond oli olemas juba päritoluriigis, siis liikmesriikide territooriumil viibivad järgmised taotleja pereliikmed:
- taotleja abikaasa või temaga püsivas suhtes olev vabaabielukaaslane, kui asjaomase liikmesriigi õigusaktide või tava kohaselt koheldakse vabaabielupaare kolmanda riigi kodanikke käsitlevate õigusaktide alusel võrdväärselt abielus paaridega;
 - esimeses taandes osutatud paaride või taotleja alaealsed lapsed, tingimusel et nad ei ole abielus, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on nad sündinud abielust või väljaspool abielu või on nad lapsendatud;
 - kui taotleja on alaealine ja vallaline, siis tema isa, ema või muu täiskasvanu, kes on taotleja eest vastutav selle liikmesriigi õiguse või siseriikliku tava alusel, kus asjaomane täiskasvanu viibib;
- kui rahvusvahelise kaitse saaja on alaealine ja vallaline, siis tema isa, ema või muu täiskasvanu, kes on kaitse saaja eest vastutav kas selle liikmesriigi õiguse või tava alusel, kus rahvusvahelise kaitse saaja viibib;
- h) „sugulane” – taotleja täiskasvanud tädi või onu või vanavanem, kes viibib liikmesriigi territooriumil, sõltumata sellest, kas siseriikliku õiguse tähenduses on taotleja sündinud abielust või väljaspool abielu või on lapsendatud;
- i) „alaealine” – alla 18-aastane kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik;
- j) „saatjata alaealine” – alaealine, kes saabub liikmesriigi territooriumile tema eest õigusjärgselt või asjaomase liikmesriigi tava kohaselt vastutava täiskasvanuta, niikaua kui selline täiskasvanu ei ole teda tegelikult oma hoole alla võtnud; see mõiste hõlmab ka alaealist, kes on pärast liikmesriikide territooriumile jäänud saatjata;
- k) „esindaja” – isik või organisatsioon, kelle pädevad ametiasutused on määranud tegutsema seadusliku eestkostjana, et aidata ja esindada saatjata alaealist käesoleva määrusega ettenähtud menetlustes eesmärgiga tagada lapse parimate huvide kaitse ja teostada vajaduse korral alaealise nimel õigus- ja teovõimet. Kui esindajaks on organisatsioon, nimetab ta isiku, kes vastutab asjaomase alaealise suhtes eestkostja ülesannete täitmise eest käesoleva määruse kohaselt;
- l) „elamisluba” – liikmesriigi asutuste välja antud luba, millega lubatakse kolmanda riigi kodanikul või kodakondsuseta isikul viibida liikmesriigi territooriumil, sealhulgas dokumendid, mille põhjal lubatakse territooriumil viibida ajutise kaitse korra raames või seni, kuni väljasaatmiskorralduse täitmist takistavad asjaolud lõppevad, välja arvatud viisad ja elamisload, mis on välja antud tähtaja vältel, mis on vajalik vastutava liikmesriigi määramiseks käesoleva määruse kohaselt, või rahvusvahelise kaitse või elamisloa-taotluse läbivaatamise tähtaja vältel;
- m) „viisa” – liikmesriigi luba või otsus, mida nõutakse selles või mitmes liikmesriigis läbisõiduks või viibimise eesmärgil sisenemiseks. Viisa liik määratakse kindlaks järgmiste määratluste kohaselt:
- „pikaajaline viisa” – ühe liikmesriigi poolt kooskõlas tema siseriikliku õiguse või liidu õigusega väljastatud luba või otsus, mida on vaja, et siseneda sellesse liikmesriiki eesmärgiga viibida seal rohkem kui kolm kuud;

- „lühiajaline viisa” – liikmesriigi luba või otsus ühe või mitme või kõigi liikmesriikide territooriumi läbimiseks transiidi eesmärgil või seal kavandatud viibimiseks kestusega kuni kolm kuud kuuekuulise ajavahemiku jooksul alates esimesest liikmesriikide territooriumile sisenemise kuupäevast;
 - „lennujaama transiidi viisa” – viisa, mis kehtib liikmesriikide ühe või mitme lennujaama rahvusvahelise transiidiala läbimiseks;
- n) „põgenemisoht” – õigusaktis määratletud objektiivsete kriteeriumide alusel üksikjuhtumi kohta antud hinnang, et esineb oht, et taotleja või kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, kelle suhtes kohaldatakse üleandmismenetlust, võib põgeneda.

II PEATÜKK

ÜLDPÕHIMÕTTED JA TAGATISED

Artikkel 3

Juurdepäas rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise menetlusele

1. Liikmesriigid vaatavad läbi selliste kolmanda riigi kodanike või kodakondsuseta isikute rahvusvahelise kaitse taotlused, kes taotlevad rahvusvahelist kaitset mõne liikmesriigi territooriumil, sealhulgas piiril või transiidialal. Taotluse vaatab läbi üks liikmesriik, kelleks on III peatükis sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav liikmesriik.

2. Kui käesolevas määruses loetletud kriteeriumide põhjal ei saa vastutavat liikmesriiki määrata, vastutab taotluse läbivaatamise eest esimene liikmesriik, kellele rahvusvahelise kaitse taotlus esitati.

Kui taotlejat ei ole võimalik üle anda liikmesriigile, kes algselt määrati vastutavaks, sest on piisavalt alust arvata, et selle taotluse läbivaatamise menetluses on süsteemsed vead ning taotlejate vastuvõtutingimused selles liikmesriigis võivad endaga kaasa tuua ebainimliku või alandava kohtlemise Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 4 tähenduses, jätkab vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise menetlust läbi viiv liikmesriik III peatükis sätestatud kriteeriumide kontrollimist, et teha kindlaks, kas üks järgmistest kriteeriumidest võimaldab määrata mõne muu liikmesriigi vastutavaks liikmesriigiks.

Kui üleandmine ei ole võimalik käesoleva lõike alusel ühelegi liikmesriigile III peatükis sätestatud kriteeriumide alusel või esimesele liikmesriigile, kus taotlus esitati, saab vastutava liikmesriigi kindlaksmääramise menetlust läbi viivast liikmesriigist vastutav liikmesriik.

3. Iga liikmesriik säilitab õiguse saata taotleja turvalisse kolmandasse riiki vastavalt direktiivis 2013/32/EL sätestatud eeskirjadele ja tagatistele.

Artikkel 4

Õigus saada teavet

1. Niipea kui liikmesriigis esitatakse rahvusvahelise kaitse taotlus artikli 20 lõike 2 tähenduses, teavitavad tema pädevad asutused taotlejat käesoleva määruse kohaldamisest ning eelkõige järgmisest:

- a) käesoleva määruse eesmärgid ja mõnes muus liikmesriigis uue taotluse esitamisega kaasnevad tagajärjed, samuti tagajärjed, mis kaasnevad kolimisega ühest liikmesriigist teise ajal, kui määratakse kindlaks, kes on käesoleva määruse alusel vastutav liikmesriik, ning ajal, kui rahvusvahelise kaitse taotlust läbi vaadatakse;
- b) vastutava liikmesriigi määramise kriteeriumid ja nende tähtsusejärjestus, menetluse erinevad etapid ning nende kestus, sealhulgas asjaolu, et rahvusvahelise kaitse taotluse esitamine ühes liikmesriigis võib kaasa tuua selle, et nimetatud liikmesriik saab vastutavaks käesoleva määruse alusel isegi juhul, kui selline vastutus ei tulene nendest kriteeriumidest;
- c) isiklik vestlus artikli 5 alusel ning võimalus pakkuda teavet oma pereliikmete, sugulaste või teiste perekonda kuuluvate isikute viibimise kohta liikmesriigis, sealhulgas vahendid, mille abil taotleja saab teabe esitada;
- d) üleandmisotsuse vaidlustamise ja vajaduse korral üleandmise peatamise taotlemise võimalus;
- e) asjaolu, et liikmesriikide pädevad asutused võivad vahetada isikuga seotud andmeid üksnes selleks, et täita oma käesolevast määrusest tulenevaid kohustusi;
- f) õigus tutvuda temaga seotud andmetega ning õigus taotleda temaga seotud ebakorreksete andmete parandamist või temaga seotud ebaseaduslikult töödeldud andmete kustutamist, samuti nimetatud õiguste kasutamise kord, sealhulgas artiklis 35 nimetatud ametiasutuste ning riiklike andmekaitseasutuste kontaktandmed, kes vaatavad läbi isikuandmete kaitset käsitlevaid kaebusi.

2. Lõikes 1 osutatud teave esitatakse kirjalikult keeles, millest taotleja aru saab või on kõigi eelduste kohaselt võimeline aru saama. Sel eesmärgil kasutavad liikmesriigid ühist teabelehte, mis on koostatud lõike 3 kohaselt.

Et taotleja teavet täielikult mõistaks, esitatakse see vajaduse korral ka suuliselt, näiteks vestluse käigus, nagu see on osutatud artiklis 5.

3. Komisjon koostab rakendusaktidega ühise teabelehe, samuti eraldi teabelehe saatjata alaealistele, mis sisaldab vähemalt käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teavet. Ühine teabeleht sisaldab samuti teavet määruse (EL) nr 603/2013 kohaldamise kohta ning eelkõige eesmärki, mille nimel võidakse asjaomase taotleja andmeid Eurodac-süsteemis töödelda. Ühine teabeleht koostatakse selliselt, et liikmesriikidel on sinna võimalik sisetada täiendavat liikmesriigi spetsiifilist teavet. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas käesoleva määruse artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 5

Isiklik vestlus taotlejaga

1. Vastutava liikmesriigi määramise menetluse lihtsustamiseks korraldab vastutav liikmesriik taotlejaga isikliku vestluse. Vestlus aitab ka õigesti aru saada teabest, mis taotlejale esitati artikli 4 kohaselt.

2. Isikliku vestluse võib ära jätta, kui:

a) taotleja on põgenenud või

b) taotleja on pärast artiklis 4 osutatud teabe saamist edastanud juba teiste vahendite abil teabe, mis on vajalik vastutava liikmesriigi määramiseks. Liikmesriik, kes vestluse ära jätab, annab taotlejale võimaluse esitada ülejäänud lisateabe, mis on vajalik vastutava liikmesriigi korrektseks määramiseks, enne kui võetakse vastu otsus anda taotleja üle vastutavale liikmesriigile vastavalt artikli 26 lõikele 1.

3. Isiklik vestlus toimub aegsasti ja igal juhul enne sellise otsuse tegemist, milles käsitletakse taotleja artikli 26 lõike 1 kohast üleandmist vastutavale liikmesriigile.

4. Isiklik vestlus toimub keeles, millest taotleja aru saab või on kõigi eelduste kohaselt võimeline aru saama ja milles ta on võimeline suhtlema. Vajaduse korral valivad liikmesriigid tõlgi, kes on võimeline tagama taotleja ja vestlust juhtiva isiku asjakohase suhtlemise.

5. Isiklik vestlus toimub tingimustes, millega on tagatud nõuetekohane konfidentsiaalsus. Vestluse viib läbi isik, kes on selleks siseriikliku õiguse kohaselt pädev.

6. Isiklikku vestlust korraldab liikmesriik koostab kirjaliku kokkuvõtte, mis sisaldab vähemalt taotleja vestlusel esitatud peamist teavet. Kokkuvõtte esitatakse kas aruandena või

tüüpvormina. Liikmesriik tagab, et kokkuvõte oleks taotlejale ja/või teda esindavale õigusnõustajale või muule nõustajale aegsasti kättesaadav.

Artikkel 6

Alaealiste suhtes kehtivad tagatised

1. Liikmesriigid peavad kõigi käesolevas määruses sätestatud menetluste puhul esmatahtsaks lapse parimaid huvisid.

2. Liikmesriigid tagavad, et esindaja esindab ja/või abistab saatjata alaealist kõigis käesolevas määruses sätestatud menetlustes. Esindajal on kvalifikatsioon ja teadmised, et tagada alaealise parimate huvidega arvestamine käesoleva määruse kohaste menetluste läbiviimisel. Sellisel esindajal on ligipääs taotleja toimiku asjasse puutuvate dokumentide sisule, sealhulgas saatjata alaealise eriteabelehele.

Käesolev lõige ei piira direktiivi 2013/32/EL artikli 25 asjakohaste sätete kohaldamist.

3. Lapse parimaid huvisid hinnates teevad liikmesriigid omavahel tihedat koostööd ja võtavad nõuetekohaselt arvesse eelkõige järgmisi tegureid:

a) perekonna taasühinemise võimalused;

b) alaealise heaolu ja sotsiaalne areng, arvestades eriti alaealise tausta;

c) ohutus- ja julgeolekukaalutlused, eelkõige juhul, kui last ähvardab oht langeda inimkaubanduse ohvriks;

d) alaealise seisukohad vastavalt tema vanusele ja küpsusele.

4. Artikli 8 kohaldamisel peab liikmesriik, kus saatjata alaealine esitas rahvusvahelise kaitse taotluse, võtma võimalikult kiiresti asjakohased meetmed, et leida liikmesriikide territooriumilt saatjata alaealise pereliikmed, õed-vennad või sugulased, kaitstes samal ajal lapse parimaid huvisid.

Sel eesmärgil võib see liikmesriik paluda abi rahvusvahelistelt või muudelt asjakohastelt organisatsioonidelt ning võib lihtsustada alaealise juurdepääsu nimetatud organisatsioonide jältusteenustele.

Artiklis 35 osutatud pädevate asutuste töötajad, kes menetlevad saatjata alaealistega seotud taotlusi, on saanud ning saavad jätkuvalt asjakohast koolitust alaealiste erivajaduste kohta.

5. Selleks et lihtsustada käesoleva artikli lõike 4 kohaselt teise liikmesriigi territooriumil elava saatjata alaealise perekonnaliikmete, õdede-vendade või sugulaste kindlakstegemiseks vajalikku tegevust, võtab komisjon vastu rakendusakte, sealhulgas tüüp-vormi asjaomase teabe vahetamiseks liikmesriikide vahel. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

III PEATÜKK

VASTUTAVA LIIKMESRIIGI MÄÄRAMISE KRITERIUMID

Artikkel 7

Kriteeriumide tähtsusjärjestus

1. Vastutava liikmesriigi määramise kriteeriume kohaldatakse käesolevas peatükis esitatud järjestuses.

2. Käesolevas peatükis esitatud kriteeriumide kohaselt määratakse vastutav liikmesriik olukorra põhjal, mis valitses hetkel, mil taotleja esitas esimest korda rahvusvahelise kaitse taotluse mõnele liikmesriigile.

3. Selleks et kohaldada artiklites 8, 10 ja 16 sätestatud kriteeriume, peavad liikmesriigid kaaluma kõiki olemasolevaid tõendeid seoses liikmesriigi territooriumil viibivate taotleja pereliikmete, sugulaste või teiste perekonda kuuluvate isikute kohta, tingimusel et nimetatud tõendid esitatakse enne, kui rahuldatakse mõne teise liikmesriigi taotlus võtta asjaomane isik vastu või võtta ta tagasi, võttes aluseks vastavalt artiklid 22 ja 25, ning et taotleja varasemate rahvusvahelise kaitse taotluste suhtes ei ole esimest sisulist otsust veel tehtud.

Artikkel 8

Alaealised

1. Kui taotleja on saatjata alaealine, on vastutav liikmesriik see liikmesriik, kus viibib seaduslikult mõni saatjata alaealise pereliige või õde-vend, tingimusel et see on alaealise parimates huvides. Kui taotleja on abielus alaealine, kelle abikaasa ei viibi seaduslikult ühegi liikmesriigi territooriumil, siis on vastutav liikmesriik see liikmesriik, kus elab tema isa, ema või muu täiskasvanu, kes on tema eest vastutav selle liikmesriigi õiguse või tava alusel, või kus õde või vend seaduslikult viibib.

2. Kui taotleja on saatjata alaealine, kelle sugulane viibib seaduslikult mõnes muus liikmesriigis, ja kui individuaalse hindamise teel on kindlaks tehtud, et sugulane saab tema eest hoolitseda, viib see liikmesriik alaealise tema sugulasega kokku

ning on vastutav liikmesriik, tingimusel et see on alaealise parimates huvides.

3. Kui pereliikmed, õed-vennad või muud sugulased, nagu on osutatud lõigetes 1 ja 2, viibivad mitmes liikmesriigis, määratakse vastutav liikmesriik saatjata alaealise parimatest huvidest lähtudes.

4. Pereliikme, õde-venna või sugulase (nagu on osutatud lõigetes 1 ja 2) puudumise korral on vastutav liikmesriik see liikmesriik, kus saatjata alaealine esitas oma rahvusvahelise kaitse taotluse, tingimusel et see on alaealise parimates huvides.

5. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 45 vastu delegeeritud õigusakte saatjata alaealise perekonnaliikmete, õdede-vendade või sugulaste kindlakstegemise kohta; tõendatud perekondlike sidemete olemasolu tuvastamise kriteeriumide kohta; kriteeriumide kohta, mille põhjal hinnata, kas saatjata alaealise sugulane on võimeline tema eest hoolitsema, sealhulgas juhud, kui saatjata alaealise perekonnaliikmed, õed-vennad või sugulased asuvad rohkem kui ühes liikmesriigis. Delegeeritud õigusaktide vastuvõtmiseks antud volituste teostamisel ei ületa komisjon artikli 6 lõikega 3 ette nähtud lapse parimate huvide reguleerimisala.

6. Komisjon kehtestab rakendusaktidega ühetaolised tingimused teabega tutvumiseks ja selle vahetamiseks liikmesriikide vahel. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 9

Rahvusvahelise kaitse saanud pereliikmed

Kui taotlejal on pereliige, kellel on lubatud elada rahvusvahelise kaitse saajana mõnes liikmesriigis, sõltumata sellest, kas perekond oli päritoluriigis juba olemas, vastutab see liikmesriik rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, tingimusel et asjaomased isikud on väljendanud sellist soovi kirjalikult.

Artikkel 10

Rahvusvahelist kaitset taotlevad pereliikmed

Kui taotlejal on mõnes liikmesriigis pereliige, kelle rahvusvahelise kaitse taotluse suhtes ei ole selles liikmesriigis veel esimest sisulist otsust tehtud, vastutab see liikmesriik rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, tingimusel et asjaomased isikud on väljendanud sellist soovi kirjalikult.

Artikkel 11

Pereliikmete taotluste menetlemine

Kui ühe perekonna mitu liiget ja/või alaealised vallalised õed-vennad esitavad rahvusvahelise kaitse taotlused samas liikmesriigis ühel ajal või piisavalt väikese ajavahega, et vastutava liikmesriigi määramise menetlusi saaks teostada üheskoos, ja kui käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaldamise tagajärjel oleksid nad üksteisest eraldatud, määratakse vastutav liikmesriik järgmiste sätete alusel:

- a) ühe perekonna kõigi liikmete ja/või alaealiste vallaliste õdede-vendade rahvusvahelise kaitse taotluste läbivaatamise eest vastutab liikmesriik, kes kriteeriumide kohaselt vastutab nendest suurima arvu taotluste läbivaatamise eest;
- b) muul juhul vastutab taotluste läbivaatamise eest liikmesriik, kes kriteeriumide kohaselt vastutab vanima pereliikme taotluse läbivaatamise eest.

Artikkel 12

Elamisloa või viisa väljaandmine

1. Kui taotlejal on kehtiv elamisloa, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest elamisloa välja andnud liikmesriik.

2. Kui taotlejal on kehtiv viisa, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest viisa välja andnud liikmesriik, välja arvatud juhul, kui viisa anti välja mõne muu liikmesriigi nimel vastavalt esindamist käsitlevale kokkuleppele, nagu see on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta määruse (EÜ) nr 810/2009 (millega kehtestatakse ühenduse viisaeeskiri) ⁽¹⁾ artiklis 8. Sel juhul vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest esindatud liikmesriik.

3. Kui taotlejal on mitu kehtivat elamisloa või viisat, mille on välja andnud erinevad liikmesriigid, vastutavad liikmesriigid rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest järgmises järjekorras:

- a) liikmesriik, kes andis välja pikima kehtivusajaga elamisloa, või kehtivusaegade samasuse korral liikmesriik, kes andis välja elamisloa, mille kehtivusaeg lõpeb kõige hiljem;
- b) sama liiki viisade puhul liikmesriik, kes andis välja viisa, mille kehtivusaeg lõpeb kõige hiljem;

c) eri liiki viisade puhul liikmesriik, kes andis välja pikima kehtivusajaga viisa, või kehtivusaegade samasuse korral liikmesriik, kes andis välja viisa, mille kehtivusaeg lõpeb kõige hiljem.

4. Kui taotlejal on vaid üks või mitu elamisloa, mille kehtivusaeg on lõppenud vähem kui kaks aastat tagasi, või üks viisa või mitu viisat, mille kehtivusaeg on lõppenud vähem kui kuus kuud tagasi, ja mõni nimetatud dokumentidest on tal võimaldanud siseneda mõne liikmesriigi territooriumile, kehtivad lõiked 1, 2 ja 3 seni, kuni taotleja ei ole liikmesriikide territooriumilt lahkunud.

Kui taotlejal on üks või mitu elamisloa, mille kehtivusaeg on lõppenud rohkem kui kaks aastat tagasi, või üks viisa või mitu viisat, mille kehtivusaeg on lõppenud rohkem kui kuus kuud tagasi, ja mõni nimetatud dokumentidest on tal võimaldanud siseneda mõne liikmesriigi territooriumile ja ta ei ole liikmesriikide territooriumilt lahkunud, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus taotlus esitati.

5. Asjaolu, et elamisloa või viisa anti välja väljamõeldud või vale identiteedi või valede, võltsitud või kehtetute dokumentide alusel, ei välista vastutust liikmesriigi jaoks, kes elamisloa või viisa välja andis. Elamisloa või viisa välja andnud liikmesriik ei ole siiski vastutav, kui ta suudab tõendada, et pärast elamisloa või viisa väljaandmist pandi toime pettus.

Artikkel 13

Liikmesriiki sisenemine ja/või seal viibimine

1. Kui käesoleva artikli 22 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otseste või kaudsete tõendite, sealhulgas määruses (EL) nr 603/2013 osutatud andmete põhjal tehakse kindlaks, et taotleja on kolmandast riigist maismaa, mere või õhu kaudu tulles ebaseaduslikult ületanud mõne liikmesriigi piiri, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kuhu sel viisil siseneti. Vastutus lõpeb 12 kuu möödumisel ebaseadusliku piiriületuse päevast.

2. Kui liikmesriiki ei saa või enam ei saa käsitleda käesoleva artikli lõike 1 kohaselt vastutavana ja kui artikli 22 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otseste või kaudsete tõendite põhjal tehakse kindlaks, et taotleja, kes on sisenenud liikmesriikide territooriumile ebaseaduslikult või kelle sisenemise asjaolusid ei saa kindlaks teha, on enne rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist elanud vähemalt viis kuud järjest mõnes liikmesriigis, vastutab see liikmesriik rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest.

Kui liikmesriike, kus taotleja on elanud vähemalt viis kuud järjest, on mitu, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus ta viimati on elanud.

⁽¹⁾ ELT L 243, 15.9.2009, lk 1.

*Artikkel 14***Viisavaba sisenemine liikmesriiki**

1. Kui kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik siseneb mõne liikmesriigi territooriumile, kus temalt viisat ei nõuta, vastutab see liikmesriik tema rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest.

2. Lõikes 1 sätestatud põhimõtte ei kehti, kui kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik esitab oma rahvusvahelise kaitse taotluse mõnes muus liikmesriigis, kus temalt samuti ei nõuta territooriumile sisenemiseks viisat. Sel juhul vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest kõnealune muu liikmesriik.

*Artikkel 15***Avalduse esitamine lennujaama rahvusvahelisel transiidialal**

Kui kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik esitab rahvusvahelise kaitse taotluse mõne liikmesriigi lennujaama rahvusvahelisel transiidialal, vastutab taotluse läbivaatamise eest nimetatud liikmesriik.

IV PEATÜKK

ÜLALPEETAVALD ISIKUD JA KAALUTLUSÕIGUST KÄSITLEVAD SÄTTED*Artikkel 16***Ülalpeetavad isikud**

1. Kui taotleja sõltub ühes liikmesriigis seaduslikult viibiva lapse, õe-venna või vanema abist kas raseduse, vastsündinud lapse, raske haiguse, raske puude või vanaduse tõttu või kui ühes liikmesriigis seaduslikult viibiv taotleja laps, õde-vend või vanem sõltub samadel põhjustel taotleja abist, hoiavad liikmesriigid tavaliselt taotlejat ja nimetatud sugulast koos või viivad nad taas kokku, tingimusel et isiku päritoluriigis olid perekondlikud sidemed olemas või et taotlejal on võimalik ülalpeetava isiku eest hoolitseda ja asjaomased isikud on väljendanud sellist soovi kirjalikult.

2. Kui lõikes 1 osutatud laps, õde-vend või vanem elab seaduslikult mõnes teises liikmesriigis kui selles, kus viibib taotleja, vastutab taotluse läbivaatamise eest see liikmesriik, kus laps, õde-vend või vanem seaduslikult elab, välja arvatud siis, kui taotleja tervislik seisund ei võimalda tal pikema aja jooksul kõnealusesse liikmesriiki reisida. Sellisel juhul on vastutav liikmesriik see liikmesriik, kus taotleja viibib. Sellel liikmesriigil ei ole kohustust tuua taotleja last, õde-venda või vanemat oma territooriumile.

3. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 45 vastu delegeeritud õigusakte sõltuvussuhte hindamise elementide kohta; tõendatud perekondlike sidemete olemasolu tuvastamise kriteeriumide kohta; kriteeriumide kohta, mille põhjal hinnata, kas isik on võimeline ülalpeetava isiku eest hoolitsema, ning elementide kohta, mida võtta arvesse, et hinnata suutmatust pika perioodi jooksul reisida.

4. Komisjon kehtestab rakendusaktidega ühetaolised tingimused teabega tutvumiseks ja selle vahetamiseks liikmesriikide vahel. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

*Artikkel 17***Kaalutusõigust käsitlevad sätted**

1. Erandina artikli 3 lõikest 1 võib iga liikmesriik otsustada läbi vaadata rahvusvahelise kaitse taotluse, mille on talle esitanud kolmanda riigi kodanik või kodakondsuseta isik, isegi kui käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt ei vastuta ta selle läbivaatamise eest.

See liikmesriik, kes otsustas käesoleva lõike alusel vaadata läbi rahvusvahelise kaitse taotluse, muutub vastutavaks liikmesriigiks ja võtab endale sellise vastutusega seotud kohustused. Vajaduse korral teatab ta sellest varem vastutanud liikmesriigile, vastutava liikmesriigi määramise menetlust teostavale liikmesriigile või liikmesriigile, kellel on palutud taotleja vastu või tagasi võtta, kasutades selleks määruse (EÜ) nr 1560/2003 artikliga 18 loodud elektroonilist sidevõrku „DubliNet”.

Käesoleva lõike kohaselt vastutavaks saanud liikmesriik edastab kooskõlas määrusega (EL) nr 603/2013 Eurodaci kaudu viivitamata teate vastutuse võtmise kohta, lisades kuupäeva, millal otsustati taotlus läbi vaadata.

2. Liikmesriik, kus rahvusvahelise kaitse taotlus esitati ja kes teostab vastutava liikmesriigi määramise menetlust, või vastutav liikmesriik, võib igal ajal, enne kui tehakse esimene sisuline otsus, mõnelt muult liikmesriigilt paluda taotleja vastuvõtmist, et viia kokku perekonda kuuluvaid isikuid humaansetel põhjustel, lähtudes eeskätt perekondlikest või kultuurilistest kaalutlustest, isegi kui selline liikmesriik ei ole artiklites 8–11 ja 16 sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav liikmesriik. See eeldab asjaomaste isikute kirjalikku nõusolekut.

Vastuvõtmispalve sisaldab kogu materjali, mis on palve esitajaks oleva liikmesriigi valduses ning mis on vajalik selleks, et palve saajaks olev liikmesriik saaks olukorda hinnata.

Palve saajaks olev liikmesriik kontrollib esitatud humaanseid põhjusi ja vastab palve esitanud liikmesriigile kahe kuu jooksul pärast selle saamist, kasutades selleks määruse (EÜ) nr 1560/2003 artikli 18 alusel loodud elektroonilist teabeedastusvahendit DubliNet. Palve tagasilükkamise vastuses esitatakse selle tagasilükkamise aluseks olevad põhjused.

Kui palve saajaks olev liikmesriik palve rahuldab, läheb vastutus taotluse läbivaatamise eest talle üle.

V PEATÜKK

VASTUTAVA LIIKMESRIIGI KOHUSTUSED

Artikkel 18

Vastutava liikmesriigi kohustused

1. Käesoleva määruse kohaselt vastutav liikmesriik on kohustatud:
 - a) võtma artiklites 21, 22 ja 29 sätestatud tingimustel vastu taotleja, kes on esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis;
 - b) võtma artiklites 23, 24, 25 ja 29 sätestatud tingimustel tagasi taotleja, kelle taotlus on läbivaatamisel ja kes on esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis või kes viibib elamisloata mõne muu liikmesriigi territooriumil;
 - c) võtma artiklites 23, 24, 25 ja 29 sätestatud tingimustel tagasi kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku, kes on läbivaatamise käigus taotluse tagasi võtnud ja esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis või kes viibib elamisloata mõne muu liikmesriigi territooriumil;
 - d) võtma artiklites 23, 24, 25 ja 29 sätestatud tingimustel tagasi kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku, kelle taotlus on tagasi lükatud ja kes on esitanud taotluse mõnes muus liikmesriigis või kes viibib elamisloata mõne muu liikmesriigi territooriumil.
2. Lõike 1 punktide a ja b reguleerimisalasse jäävatel juhtudel vaatab vastutav liikmesriik taotleja esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbi või viib selle läbivaatamise lõpule.

Lõike 1 punkti c reguleerimisalasse jäävatel juhtudel, kui vastutav liikmesriik on katkestanud taotluse läbivaatamise pärast seda, kui taotleja on oma taotluse tagasi võtnud enne esimese astme sisulise otsuse tegemist, tagab nimetatud liikmesriik, et taotlejal on õigus esitada palve, et ta taotluse läbivaatamine viidaks lõpule, või esitada uus rahvusvahelise kaitse taotlus, mida ei käsitata korduva taotlusena, nagu see on määratletud

direktiivis 2013/32/EL. Selliste juhtumite puhul tagavad liikmesriigid, et taotluse läbivaatamine viiakse lõpule.

Lõike 1 punkti d reguleerimisalasse jäävatel juhtudel, kui taotlus on tagasi lükatud üksnes esimeses astmes, tagab vastutav liikmesriik selle, et asjaomasel isikul on võimalus või oli võimalus kasutada tõhusat õiguskaitsevahendit vastavalt direktiivi 2013/32/EL artiklile 46.

Artikkel 19

Kohustuste äralangemine

1. Kui liikmesriik annab taotlejale välja elamisloa, lähevad artikli 18 lõikes 1 täpsustatud kohustused üle sellele liikmesriigile.
2. Artikli 18 lõikes 1 täpsustatud kohustused langevad ära, kui vastutav liikmesriik suudab taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isiku vastuvõtmis- või tagasivõtmis- palve saamise korral tõendada, et asjaomane isik on liikmesriikide territooriumilt lahkunud vähemalt kolmeks kuuks, välja arvatud juhul, kui asjaomasel isikul on vastutava liikmesriigi välja antud kehtiv elamisluba.
- Esimeses lõigus osutatud eemalviibimistähtaja järel esitatud taotlust käsitatakse uue taotlusena, mille suhtes kohaldatakse uut vastutava liikmesriigi määramise menetlust.
3. Artikli 18 lõike 1 punktides c ja d täpsustatud kohustused langevad ära, kui vastutav liikmesriik suudab taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isiku tagasivõtmis- palve saamise korral tõendada, et asjaomane isik on liikmesriikide territooriumilt lahkunud pärast taotluse tagasivõtmist või tagasilükkamist tehtud tagasisaatmisotsuse või antud väljasaatmiskorralduse kohaselt.

Tegelikult väljasaatmise järel esitatud taotlust käsitatakse uue taotlusena, mille suhtes kohaldatakse uut vastutava liikmesriigi määramise menetlust.

VI PEATÜKK

VASTUVÕTMISE JA TAGASIVÕTMISE MENETLUS

I JAGU

Menetluse alustamine

Artikkel 20

Menetluse alustamine

1. Vastutava liikmesriigi määramine algab niipea, kui rahvusvahelise kaitse taotlus on esimest korda esitatud mõnele liikmesriigile.

2. Rahvusvahelise kaitse taotlus loetakse esitatuks, kui taotleja esitatud vorm või asutuste koostatud aruanne on laekunud asjaomase liikmesriigi pädevatele asutustele. Kui taotlus ei ole tehtud kirjalikult, peaks tahteavalduse ja protokolliga koostamise vaheline aeg olema võimalikult lühike.

3. Käesoleva määruse kohaldamisel ei või taotlejaga kaasas oleva ja pereliikme määratlusele vastava alaealise olukorda käsitleda taotleja omast eraldi ning seda käsitleb liikmesriik, kes vastutab kõnealuse alaealise rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, isegi kui alaealine ise ei ole taotleja, tingimusel et see on alaealise parimates huvides. Samamoodi koheldakse lapsi, kes on sündinud pärast taotleja saabumist liikmesriikide territooriumile, ilma et oleks vaja algatada uut menetlust nende vastuvõtmiseks.

4. Kui rahvusvahelise kaitse taotluse esitab liikmesriigi pädevatele asutustele taotleja, kes viibib mõne muu liikmesriigi territooriumil, määrab vastutava liikmesriigi see liikmesriik, kelle territooriumil taotleja viibib. Taotluse saanud liikmesriik teatab taotleja viibimisest viivitamata liikmesriigile, kus taotleja viibib, misjärel käsitletakse taotleja viibimiskohaks olevat liikmesriiki käesoleva määruse kohaldamisel liikmesriigina, kellele rahvusvahelise kaitse taotlus on esitatud.

Taotlejale teatatakse kirjalikult vastutava liikmesriigi muutumisest ja selle toimumise kuupäevast.

5. Kui taotleja viibib mõnes muus liikmesriigis ilma elamisloata või esitab seal rahvusvahelise kaitse taotluse pärast oma esimese, teise liikmesriigis esitatud taotluse tagasivõtmist vastutava liikmesriigi määramise menetluse käigus, võtab liikmesriik, kellele esitati esimene rahvusvahelise kaitse taotlus, taotleja tagasi artiklites 23, 24, 25 ja 29 sätestatud tingimustel, et viia vastutava liikmesriigi määramise menetlus lõpule.

See kohustus langeb ära, kui liikmesriik, kellele palutakse vastutava liikmesriigi määramise menetlus lõpule viia, suudab tõendada, et taotleja on vahepeal lahkunud liikmesriikide territooriumilt vähemalt kolmeks kuuks või on saanud mõnelt muult liikmesriigilt elamisloa.

Teises lõigus osutatud eemalviibimise järel esitatud taotlust käsitletakse uue taotlusena, mille suhtes kohaldatakse uut vastutava liikmesriigi määramise menetlust.

II JAGU

Vastuvõtmispalve menetlemine

Artikkel 21

Vastuvõtmispalve esitamine

1. Kui liikmesriik, kellele on esitatud rahvusvahelise kaitse taotlus, leiab, et taotluse läbivaatamise eest vastutab mõni

muu liikmesriik, võib ta võimalikult kiiresti ja igal juhul kolme kuu jooksul pärast taotluse esitamist artikli 20 lõikes 2 määratletud tähenduses paluda sellisel muul liikmesriigil taotleja vastu võtta.

Kui Eurodac-süsteemis esineb kokkulangevus andmetega, mis on registreeritud vastavalt määruse (EL) nr 603/2013 artiklile 14, saadetakse taotlus kahe kuu jooksul pärast selle kokkulangevuse saamist vastavalt nimetatud määruse artikli 15 lõikele 2, piiramata esimese lõigu kohaldamist.

Kui palvet taotleja vastuvõtmiseks ei esitata esimeses ja teises lõigus sätestatud ajavahemike jooksul, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus taotlus esitati.

2. Palve esitajaks olev liikmesriik võib paluda kiirelt vastata juhul, kui rahvusvahelise kaitse taotlus esitati pärast sisenemis- või viibimisloa andmisest keeldumist, pärast ebaseadusliku viibimise eest vahistamist või pärast väljasaatmiskorralduse kättetoimetamist või täideviimist.

Palves põhjendatakse kiire vastamise vajalikkust ja esitatakse tähtaeg, mille jooksul vastust oodatakse. See tähtaeg on vähemalt üks nädal.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud juhtudel esitatakse muule liikmesriigile saadetakse vastuvõtmispalve tüüpvormil ja lisatakse artikli 22 lõikes 3 osutatud kahes loendis kirjeldatud otsesed või kaudsed tõendid ja/või asjakohased osad taotleja avaldustest, mis võimaldavad palve saajaks oleval liikmesriigil kindlaks teha, kas ta on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu ühetaolised tingimused vastuvõtmispalvete koostamiseks ja esitamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 22

Vastuvõtmispalve vastamine

1. Palve saajaks olev liikmesriik kontrollib kõiki asjaolusid vastavalt vajadusele ja teeb taotleja vastuvõtmiseks esitatud palve suhtes otsuse kahe kuu jooksul palve saamisest.

2. Vastutava liikmesriigi määramise menetluses kasutatakse otseseid ja kaudseid tõendeid.

3. Komisjon koostab rakendusaktide abil kaks loendit, milles määratletakse vastavalt käesoleva lõigu punktidele a ja b asjakohased otsesed ja kaudsed tõendid, ning vaatab need regulaarselt läbi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

a) Otsesed tõendid:

- i) need hõlmavad vormilisi tõendeid, mille põhjal määratakse kindlaks käesoleva määruse kohane vastutus, kui vastupidised tõendid neid ümber ei lükka;
- ii) liikmesriigid esitavad artiklis 44 osutatud komiteele eri liiki haldusdokumentide näidised kooskõlas vormiliste tõendite loendis esitatud liigitusega.

b) Kaudsed tõendid:

- i) need hõlmavad kaudseid tõendeid, mis, olgugi et need on ümberlükatavad, võivad teatavatel juhtudel olla oma tõendusjõu poolest piisavad;
- ii) nende tõendusjõudu seoses vastutusega rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest hinnatakse iga juhtumi puhul eraldi.

4. Tõendeid ei tohiks nõuda rohkem, kui on vaja käesoleva määruse nõuetekohaseks kohaldamiseks.

5. Vormiliste tõendite puudumise korral tunnistab palve saajaks olev liikmesriik end vastutavaks, kui kaudsed tõendid on omavahel kooskõlas, kontrollitavad ja vastutuse kindlaksteemiseks piisavalt üksikasjalikud.

6. Kui palve esitajaks olev liikmesriik on palunud kiiret vastust kooskõlas artikli 21 lõikega 2, annab palve saajaks olev liikmesriik endast parima, et soovitud tähtjast kinni pidada. Erandjuhtudel, mil on võimalik tõendada, et taotleja vastuvõtmispalve läbivaatamine on eriti keeruline, võib palve saajaks olev liikmesriik vastata pärast soovitud tähtjaja möödumist, kuid peab seda igal juhul tegema ühe kuu jooksul. Sel juhul peab palve saajaks olev liikmesriik palve esitajaks olevale liikmesriigile algselt soovitud tähtjaja jooksul teatama oma otsusest vastamine edasi lükata.

7. Kui vastust ei anta lõikes 1 osutatud kahe kuu jooksul või lõikes 6 osutatud ühe kuu jooksul, loetakse palve rahuldatuks, millega kaasneb kohustus isik vastu võtta, sealhulgas kohustus võtta vajalikud meetmed tema saabumiseks.

III JAGU

Tagasivõtmispalve menetlemine

Artikkel 23

Tagasivõtmispalve esitamine, kui palve esitajaks olevas liikmesriigis on esitatud uus taotlus

1. Kui liikmesriik, kus artikli 18 lõike 1 punktis b, c või d osutatud isik esitas uue rahvusvahelise kaitse taotluse, leiab, et

artikli 20 lõike 5 ja artikli 18 lõike 1 punkti b, c või d kohaselt on vastutav mõni muu liikmesriik, võib ta paluda sellisel liikmesriigil taotleja tagasi võtta.

2. Tagasivõtmispalve esitatakse võimalikult kiiresti ja igal juhul kahe kuu jooksul määruse (EL) nr 603/2013 artikli 9 lõike 5 kohase Eurodaci kokkulangevuse teate saamisest.

Kui tagasivõtmispalve tugineb muudele tõenditele kui Eurodac-süsteemist saadud andmed, tuleb need saata palve saajaks olevale liikmesriigile kolme kuu jooksul pärast rahvusvahelise kaitse taotluse esitamist artikli 20 lõikes 2 määratletud tähtsuses.

3. Kui tagasivõtmispalvet ei esitata lõikes 2 sätestatud ajavahemiku jooksul, vastutab rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest liikmesriik, kus taotlus esitati.

4. Tagasivõtmispalve esitatakse tüüpvormil ja sellele lisatakse artikli 22 lõikes 3 nimetatud kahes loendis kirjeldatud otsesed või kaudsed tõendid ja/või asjakohased osad asjaomase isiku avaldustest, mis võimaldavad palve saajaks oleva liikmesriigi asutustel kindlaks teha, kas ta on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav.

Komisjon võtab rakendusaktidega vastu ühetaolised tingimused tagasivõtmispalvete koostamiseks ja esitamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 24

Tagasivõtmispalve esitamine, kui uut taotlust palve esitajaks olevas liikmesriigis ei ole esitatud

1. Kui liikmesriik, mille territooriumil artikli 18 lõike 1 punktis b, c või d osutatud isik viibib ilma elamisloata ning kui uut rahvusvahelise kaitse taotlust ei ole esitatud, leiab, et artikli 20 lõike 5 ja artikli 18 lõike 1 punkti b, c või d kohaselt on vastutav mõni teine liikmesriik, võib ta paluda sellel teisel liikmesriigil taotleja tagasi võtta.

2. Erandina Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ (ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide

kodanike tagasisaatmisel)⁽¹⁾ artikli 6 lõikest 2, kui liikmesriik, kelle territooriumil isik ilma elamisloata viibib, otsustab vastavalt määruse (EL) nr 603/2013 artiklile 17 teha otsingu Eurodac-süsteemis, esitatakse käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis b või c osutatud isiku või artikli 18 lõike 1 punktis d osutatud isiku, kelle rahvusvahelise kaitse taotlus ei ole lõpliku otsusega tagasi lükatud, tagasivõtmispalve võimalikult kiiresti ja igal juhul kahe kuu jooksul määruse (EL) nr 603/2013 artikli 17 lõike 5 kohase Eurodaci kokkulangevuse teate saamisest.

Kui tagasivõtmispalve tugineb muudele tõenditele kui Eurodac-süsteemist saadud andmed, tuleb need saata palve saajaks olevale liikmesriigile kolme kuu jooksul pärast seda, kui palve esitajaks olev liikmesriik on saanud teada, et asjaomase isiku eest võib vastutada mõni muu liikmesriik.

3. Kui tagasivõtmispalvet ei esitata lõikes 2 sätestatud ajavahemiku jooksul, siis liikmesriik, kelle territooriumil asjaomane isik ilma elamisloata viibib, annab nimetatud isikule võimaluse esitada uus taotlus.

4. Kui käesoleva määruse artikli 18 lõike 1 punktis d osutatud isik, kelle rahvusvahelise kaitse taotlus lükatud lõpliku otsusega ühes liikmesriigis tagasi, viibib teises liikmesriigis elamisloata, võib viimati nimetatud liikmesriik paluda esimesel liikmesriigil asjaomane isik tagasi võtta või kohaldada tagasisaاتمismenetlust kooskõlas direktiiviga 2008/115/EÜ.

Kui viimati nimetatud liikmesriik otsustas paluda esimesel liikmesriigil asjaomane isik tagasi võtta, ei kohaldata direktiivi 2008/115/EÜ sätestatud eeskirju.

5. Palve artikli 18 lõike 1 punktis b, c või d osutatud isiku tagasivõtmiseks esitatakse tüüpvormil ja sellele lisatakse artikli 22 lõikes 3 nimetatud kahes loendis kirjeldatud otsesed või kaudsed tõendid ja/või asjakohased osad isiku avaldusest, mis võimaldavad palve saajaks oleva liikmesriigi asutustel kindlaks teha, kas ta on käesolevas määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt vastutav.

Komisjon koostab rakendusaktide abil vastavalt artikli 22 lõike 3 punktides a ja b sätestatud kriteeriumidele kaks loendit asjakohaste otsuste ja kaudsete tõendite kohta, vaatab seda regulaarselt läbi ning võtab vastu ühetaolised tingimused tagasivõtmispalvete koostamiseks ja esitamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 25

Tagasivõtmispalvele vastamine

1. Palve saajaks olev liikmesriik kontrollib asjaolusid vastavalt vajadusele ja teeb asjaomase isiku tagasivõtmispalve suhtes

otsuse võimalikult kiiresti ja igal juhul ühe kuu jooksul palve saamisest. Kui palve põhineb Eurodac-süsteemist saadud teabel, lüheneb see tähtaeg kahele nädalale.

2. Kui vastust ei anta lõikes 1 osutatud ühe kuu või kahe nädala jooksul, loetakse palve rahuldatuks, millega kaasneb kohustus asjaomane isik tagasi võtta, sealhulgas kohustus võtta vajalikud meetmed tema saabumiseks.

IV JAGU

Menetluslikud tagatised

Artikkel 26

Üleandmisotsusest teatamine

1. Kui palve saajaks olev liikmesriik nõustub taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isiku vastu võtma või tagasi võtma, teatab palve esitajaks olev liikmesriik asjaomasele isikule otsusest anda ta üle vastutavale liikmesriigile ning vajaduse korral ka otsusest jätta ta rahvusvahelise kaitse taotlus läbi vaatamata. Kui asjaomast isikut esindab õigusnõustaja või muu nõustaja, võib liikmesriik teavitada kõnealuselt otsusest asjaomase isiku asemel nimetatud õigusnõustajat või muud nõustajat ning vajaduse korral edastada otsuse asjaomasele isikule.

2. Lõikes 1 osutatud otsus sisaldab teavet olemasolevate õiguskaitsevahendite kohta, sealhulgas õiguse kohta taotleja vajaduse korral täitmise peatamist, samuti tähtaegade kohta, mida kohaldatakse selliste õiguskaitsevahendite kasutamise suhtes ja üleandmise teostamise suhtes ning vajaduse korral teavet selle kohta, kuhu ja millal asjaomane isik peaks ilmuma, kui ta reisib vastutavasse liikmesriiki omal käel.

Liikmesriigid tagavad selle, et asjaomasele isikule edastatakse teave füüsiliste või juriidiliste isikute kohta, kes võivad talle pakkuda õigusabi, koos lõikes 1 nimetatud otsusega, kui nimetatud teavet ei ole juba edastatud.

3. Kui asjaomast isikut ei abista või esinda õigusnõustaja või muu nõustaja, teavitab liikmesriik teda keeles, millest asjaomane isik aru saab või millest arusaamist võib temalt mõistlikult eeldada, otsuse peamistest elementidest, mis sisaldavad alati teavet olemasolevate õiguskaitsevahendite ja nende kasutamise tähtaegade kohta.

Artikkel 27

Õiguskaitsevahendid

1. Taotlejal või muul artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isikul on õigus tõhusale õiguskaitsele üleandmisotsuse faktiliste või õiguslike asjaolude vaidlustamise või läbivaatamise kaudu kohtus.

2. Liikmesriigid näevad ette mõistliku tähtaja, mille jooksul asjaomane isik võib kasutada oma lõike 1 kohast õigust tõhusale õiguskaitsele.

⁽¹⁾ ELT L 348, 24.12.2008, lk 98.

3. Üleandmisotsuse vaidlustamise või läbivaatamise korral sätestavad liikmesriigid oma siseriiklikus õiguses, et:

- a) vaidlustamine või läbivaatamine annab asjaomasele isikule õiguse jääda asjaomasesse liikmesriiki, kuni selguvad vaidlustamise või läbivaatamise tulemused, või
- b) üleandmine peatub automaatselt ning selline peatumine aegub pärast mõistlikku ajavahemikku, mille jooksul kohus otsustab pärast palve üksikasjalikku ja tähelepanelikku läbivaatamist, kas anda vaidlustamisele või läbivaatamisele peatav mõju, või
- c) asjaomasele isikule antakse võimalus esitada mõistliku aja jooksul kohtule taotlus peatada üleandmisotsuse täideviimine kuni vaidlustamise või läbivaatamise tulemuste selgumiseni. Liikmesriigid tagavad, et tõhus õiguskaitselahendus on olemas, peatades üleandmise, kuni võetakse vastu otsus esimese peatamise palve kohta. Otsus selle kohta, kas peatada üleandmisotsuse rakendamine, võetakse vastu mõistliku aja jooksul, võimaldades samas palve üksikasjaliku ja tähelepaneliku läbivaatamise. Üleandmise rakendamise peatamisest keeldumise otsuses esitatakse selle aluseks olevad põhjused.

4. Liikmesriigid võivad ette näha, et pädevad asutused võivad *ex officio* otsustada peatada üleandmisotsuse rakendamise kuni vaidlustamise või läbivaatamise tulemuse selgumiseni.

5. Liikmesriigid tagavad, et asjaomasel isikul oleks võimalus saada õigusabi ning vajaduse korral keelelist abi.

6. Liikmesriigid tagavad, et õigusabi pakutakse taotluse korral tasuta juhul, kui asjaomane isik ei suuda tasuda sellega kaasnevat kulusid. Liikmesriigid võivad ette näha, et tasude ja muude kulude osas ei kohelda õigusabiga seotud küsimustes taotlejaid soodsamalt kui üldiselt liikmesriigi enda kodanikke.

Piiramata meelevaldselt õigusabi kasutamist, võivad liikmesriigid sätestada, et tasuta õigusabi või esindamist ei võimaldata, kui pädeva asutuse või kohtu hinnangul ei ole vaidlustamisel või läbivaatamisel ilmseid eduvõimalusi.

Kui ametiasutus, mis ei ole kohus, otsustab mitte võimaldada tasuta õigusabi vastavalt käesolevale lõikele, pakuvad liikmesriigid õigust tõhusale õiguskaitselahendile, et vaidlustada nimetatud otsus kohtus.

Käesolevas lõikes sätestatud tingimuste täitmisel tagavad liikmesriigid, et õigusabi ja esindamist ei piirata omavoliliselt ning et taotleja tegeliku juurdepääsu õigusemõistmisele ei takistata.

Õigusabi sisaldab vähemalt nõutavate menetlusdokumentide ettevalmistamist ja esindamist kohtus ning selle osutamise lubamisel võib piirduda ainult nende õigusnõustajate või muude nõustajatega, keda on siseriikliku õigusega spetsiaalselt määratud abi osutama ja esindama.

Õigusabi kasutamise kord sätestatakse riiklike õigusaktidega.

V JAGU

Kinnipidamine üleandmise eesmärgil

Artikkel 28

Kinnipidamine

1. Liikmesriigid ei tohi isikut kinni pidada ainult sel põhjusel, et tema suhtes kohaldatakse käesolevas määruses sätestatud menetlust.

2. Liikmesriigid võivad isikuid kinni pidada, et tagada üleandmismenetluse täideviimine vastavalt käesolevale määrusele, kui on olemas asjaomaste isikute märkimisväärne põgenemise oht, hinnates igat juhtumit eraldi ning juhul, kui kinnipidamine on proportsionaalne, kui muid, leebemaid alternatiivseid sunnimeetmeid ei ole võimalik tõhusalt kohaldada.

3. Kinni peetakse võimalikult lühikeseks ajaks ning see ei tohi ületada ajavahemikku, mida on põhjendatult vaja nõutud haldusmenetluste nõuetekohaseks täitmiseks, kuni üleandmine on käesoleva määruse kohaselt läbi viidud.

Kui isik peetakse vastavalt käesolevale artiklile kinni, ei tohi ajavahemik vastuvõtmis- või tagasivõtmispalve esitamiseks ületada ühte kuud alates taotluse esitamisest. Liikmesriik, kes teostab menetlust kooskõlas käesoleva määrusega, palub sellistel juhtudel kiiret vastust. Selline vastus antakse kahe nädala jooksul alates vastuvõtmis- või tagasivõtmispalve esitamisest. Kui vastust ei anta kahe nädala jooksul, loetakse palve rahuldatuks, millega kaasneb kohustus isik vastu või tagasi võtta, sealhulgas kohustus võtta vajalikud meetmed tema saabumiseks.

Kui isik on käesoleva artikli kohaselt kinni peetud, siis selle isiku üleandmine palve esitanud liikmesriigilt vastutavale liikmesriigile toimub esimesel reaalsel võimalusel ja hiljemalt kuue nädala jooksul ajast, mil teine liikmesriik rahuldas kaudselt või otseselt palve asjaomane isik vastu või tagasi võtta, või ajast, mil vaidlustamise või läbivaatamise peatav toime vastavalt artikli 27 lõikele 3 lõpeb.

Kui palve esitanud liikmesriik ei suuda pidada kinni vastu- või tagasivõtmispalve esitamise tähtaegadest või kui üleandmine ei toimu kolmandas lõigus osutatud kuue nädalase perioodi jooksul, vabastatakse kinnipeetu. Jätakuvalt kohaldatakse vastavalt artikleid 21, 23, 24 ja 29.

4. Selleks et tagada üleandmine vastutavale liikmesriigile, kohaldatakse kinnipeetud isikute suhtes kohaldatavate kinnipidamistingimuste ja tagatiste suhtes direktiivi 2013/33/EL artikleid 9, 10 ja 11.

VI JAGU

Üleandmine

Artikkel 29

Menetlused ja tähtajad

1. Palve esitanud liikmesriik annab taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isiku pärast asjaomaste liikmesriikide omavahelist nõupidamist vastutavale liikmesriigile üle kooskõlas oma riigi õigusega esimesel võimalusel ja hiljemalt kuue kuu jooksul ajast, mil teine liikmesriik rahuldas vastuvõtmis- või tagasivõtmispalve või tehti lõplik otsus vaidlustamise või uuesti läbi vaatamise suhtes, kui sellel oli peatav toime vastavalt artikli 27 lõikele 3.

Kui üleandmine vastutavale liikmesriigile viiakse läbi järelevalve all toimuva lahkumisena või saatjaga, tagavad liikmesriigid, et see korraldatakse inimlikult ning põhiõigusi ja inimväärikust täielikult austades.

Vajaduse korral annab palve esitanud liikmesriik taotlejale reisi- loa. Komisjon koostab rakendusaktide abil reisi- loa kujunduse. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Vastutav liikmesriik teatab palve esitanud liikmesriigile sõltuvalt asjaoludest kas asjaomase isiku kohalejõudmisest või sellest, et isik ei ole ettenähtud tähtaja jooksul kohale ilmunud.

2. Kui üleandmine ei toimu kuue kuu jooksul, vabaneb vastutav liikmesriik kohustusest asjaomane isik vastu või tagasi võtta ning vastutus läheb üle palve esitanud liikmesriigile. Nime- tatud tähtaega võib pikendada kõige rohkem ühe aastani, kui üleandmist ei saa teostada asjaomase isiku kinnipidamise tõttu, või kõige rohkem 18 kuuni, kui isik on põgenenud.

3. Kui isik antakse üle ekslikult või kui üleandmisotsus lüka- takse pärast üleandmist ümber otsuse vaidlustamise või läbiva- tamise tulemusel, peab üleandnud liikmesriik isiku viivitamata tagasi võtma.

4. Komisjon kehtestab rakendusaktide abil ühetaolised tingi- mused liikmesriikidevaheliseks teabega tutvumiseks ja selle vahe- tamiseks, eelkõige juhtudel, kui üleandmine on edasi lükatud või see hilineb, üleandmine toimub vaikimisi kokku lepitud tingi- mustel, alaealiste või ülalpeetavate isikute üleandmisel ning järe- levalve all toimival üleandmisel. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrolli- menetlusega.

Artikkel 30

Üleandmiskulud

1. Kulud, mis tekivad taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d osutatud isiku üleandmisega vastutavale liikmes- riigile, katab isikut üle andev liikmesriik.

2. Kui asjaomane isik on vaja saata mõnda liikmesriiki tagasi sellepärast, et tema üleandmine oli ekslik või üleandmisotsust muudeti pärast üleandmist otsuse vaidlustamise või läbiva- tamise tulemusel, katab isiku tagasitoomisega oma territooriu- mile tekkivad kulud liikmesriik, kes algselt andis isiku üle.

3. Käesoleva määruse kohaselt üle antavatelt isikutelt ei nõuta sellise üleandmisega seotud kulude katmist.

Artikkel 31

Asjakohase teabe vahetamine enne üleandmist

1. Liikmesriik, kes annab taotleja või muu artikli 18 lõike 1 punktis c või d nimetatud isiku üle, edastab vastutavale liikmes- riigile ainult sellised üleantava isiku isikuandmed, mis on nõue- tekohased, asjakohased ja hädavajalikud selleks, et tagada, et vastutava liikmesriigi pädevad asutused saaksid asjaomasele isikule pakkuda piisavat abi kooskõlas siseriikliku õigusega, seal- hulgas vältimatut arstiabi, mis on vajalik nimetatud isiku eluliste huvide kaitsmiseks, ning tagada käesoleva määruse ja muude asjakohaste varjupaiga andmist käsitlevate õiguslike vahenditega ette nähtud kaitse ja õiguste järjepidevus. Nimetatud andmed edastatakse vastutavale liikmesriigile mõistliku ajavahemiku jooksul, et tagada, et vastutava liikmesriigi pädevatel asutustel oleks kooskõlas siseriikliku õigusega vajalike meetmete võtmi- seks piisavalt aega.

2. Üleandev liikmesriik edastab pädevatele asutustele siseriikliku õigusega kättesaadava teabe ulatuses vastutavale liikmesriigile mis tahes teabe, mida ta peab üleantava isiku õiguste ja koheste erivajaduste kindlustamiseks oluliseks, eelkõige:

- a) mis tahes kohesed meetmed, mida vastutav liikmesriik peab võtma, et tagada üleantava isiku erivajaduste asjakohane käsitlemine, sealhulgas mis tahes vältimatu arstiabi;
- b) võimalike vastuvõtvast liikmesriigis viibivate pereliikmete, sugulaste või teiste perekonda kuuluvate isikute kontaktandmed;
- c) alaealiste puhul teave nende hariduse kohta;
- d) teave taotleja vanuse hindamise kohta.

3. Käesolevas artiklis reguleeritud teabevahetus toimub ainult asutuste vahel, kellest on komisjonile käesoleva määruse artikli 35 kohaselt teatatud määruse (EÜ) nr 1560/2003 artikliga 18 loodud elektroonilise sidevõrgu „DubliNet” kaudu. Vahetatud teavet kasutatakse ainult käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud eesmärkidel ning seda teavet täiendavalt ei töödelda.

4. Selleks et hõlbustada liikmesriikide teabevahetust, koostab komisjon rakendusaktide abil standardvormi käesoleva artikli kohaselt nõutava teabe edastamiseks. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

5. Artikli 34 lõigetes 8–12 sätestatud eeskirju kohaldatakse käesolevas artiklis reguleeritud teabevahetuse suhtes.

Artikkel 32

Terviseandmete vahetamine enne taotleja üleandmist

1. Pädevatele asutustele siseriikliku õigusega kättesaadavas ulatuses edastab üleandev liikmesriik vastutavale liikmesriigile teabe üleantava isiku erivajaduste kohta, mis võib erijuhtudel sisaldada teavet üleantava isiku füüsilise ja vaimse tervise kohta, üksnes arstiabi või ravi eesmärgil, eelkõige puudega isikute, eakate, rasedate, alaealiste ning piinamise, vägistamise või muu raske psühholoogilise, füüsilise või seksuaalse vägivalla ohvriks langenud isikute puhul. See teave edastatakse ühise tervisetõendiga, millele on lisatud vajalikud dokumendid. Vastutav liikmesriik tagab, et sellistele erivajadustele pööratakse piisavat tähelepanu, eelkõige juhul, kui taotleja vajab vältimatut arstiabi.

Komisjon koostab rakendusaktide abil ühise tervisetõendi. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

2. Üleandev liikmesriik edastab lõikes 1 osutatud teabe vastutavale liikmesriigile üksnes siis, kui on saadud taotleja ja/või teda esindava isiku selgesõnaline nõusolek, või kui ta ei ole füüsiliselt või õiguslikult võimeline oma nõusolekut andma, kui see on vajalik asjaomase või muu isiku eluliste huvide kaitsmiseks. Nõusoleku puudumine või nõusoleku andmisest keeldumine ei takista taotleja üleandmist.

3. Lõikes 1 osutatud isiku tervisega seotud andmeid tohib töödelda ainult tervishoiutöötaja, kellel on riiklike õigusaktide või pädevate asutuste kehtestatud eeskirjade alusel meditsiinsaladuse hoidmise kohustus, või muu isik, kellel on samaväärne ametisaladuse hoidmise kohustus.

4. Käesolevas artiklis reguleeritud teabevahetus toimub ainult lõikes 3 osutatud tervishoiutöötajate või muude isikute vahel. Vahetatud teavet kasutatakse üksnes lõikes 1 sätestatud eesmärkidel ning seda teavet täiendavalt ei töödelda.

5. Komisjon võtab rakendusaktide abil vastu käesoleva artikli lõikes 1 nimetatud teabevahetuse ühetaolised tingimused ja praktilise korra. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

6. Käesoleva artikli alusel toimuva teabevahetuse suhtes kohaldatakse artikli 34 lõigetes 8 kuni 12 sätestatud korda.

Artikkel 33

Varajase hoiatamise, valmisoleku ja kriisiohjamise mehhanism

1. Kui komisjon teeb kindlaks, lähtudes eelkõige teabest, mille EASO on vastavalt määrusele (EL) nr 439/2010 kogunud, et käesoleva määruse rakendamine võib sattuda ohtu kas liikmesriigi varjupaigasüsteemi ohustava suure koormuse tuvastamise ja/või liikmesriigi varjupaigasüsteemi toimimisel esinevate probleemide tõttu, siis esitab komisjon koostöös EASOga kõnealusele liikmesriigile soovitusel, kutsudes viimast üles koostama ennetavat tegevuskava.

Asjaomane liikmesriik teavitab nõukogu ja komisjoni, kas ta kavatseb esitada ennetava tegevuskava koormuse ja/või probleemide leevendamiseks oma varjupaigasüsteemi toimimises, tagades samas rahvusvahelise kaitse taotluse esitajate põhiõiguste kaitset.

Liikmesriik võib oma äranägemise järgi ja omal algatusel koostada ennetava tegevuskava ning seda hiljem revideerida. Ennetava tegevuskava koostamisel võib liikmesriik küsida komisjonilt, teistelt liikmesriikidelt, EASO-lt ja teistelt asjakohastelt liidu ametitelt abi.

2. Kui ennetav tegevuskava on koostatud, esitab asjaomane liikmesriik nii selle kui ka selle rakendamist käsitlevad regulaarsed aruanded nõukogule ja komisjonile. Komisjon teavitab ka Euroopa Parlamenti ennetava tegevuskava põhielementidest. Komisjon esitab aruanded selle rakendamise kohta nõukogule ning edastab aruanded selle rakendamise kohta Euroopa Parlamendile.

Asjaomane liikmesriik võtab vajalikke meetmeid, et lahendada olukord, mis on tekkinud erilisest survest tema varjupaigasüsteemile, või tagada, et tuvastatud probleemidega tegeletakse enne, kui olukord halveneb. Kui ennetav tegevuskava hõlmab meetmeid, mille eesmärk on leevendada liikmesriigi varjupaigasüsteemile langevat erilist survet, mis võib ohustada käesoleva määruse rakendamist, küsib komisjon EASO-lt nõu, enne kui ta annab aru Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

3. Kui komisjon teeb EASO analüüsi põhjal kindlaks, et ennetava tegevuskava rakendamine ei ole tuvastatud puudusi parandanud või kui on esile tõusnud tõsine oht, et varjupaigalaane olukord asjaomasel liikmesriigis areneb kriisiks, mida ennetava tegevuskava abil tõenäoliselt leevendada ei saa, siis võib komisjon, vajaduse korral koostöös EASOga, paluda asjaomasel liikmesriigil täpsustada oma kriisiohjamise tegevuskava ja vajaduse korral ka selle revideeritud versioone. Kriisiohjamise tegevuskava tagab selle, et kogu protsessi vältel peetakse kinni liidu varjupaigaõigustikust, eelkõige rahvusvahelise kaitse taotlejate põhiõigustest.

Pärast seda, kui asjaomane liikmesriik on saanud taotluse täpsustada kriisiohjamise tegevuskava, täpsustab viimane koostöös komisjoni ja EASOga nimetatud plaani viivitamata ning hiljemalt kolme kuu jooksul pärast taotluse saamist.

Asjaomane liikmesriik esitab kriisiohjamise tegevuskava ja vähemalt iga kolme kuu tagant aruande selle rakendamise kohta komisjonile ja vajaduse korral teistele asjaomastele sidusrühmadele, näiteks EASO-le.

Komisjon teavitab Euroopa Parlamenti ja nõukogu kriisiohjamise tegevuskavast, selle võimalikest revideeritud versioonidest ja nende rakendamisest. Nimetatud aruannetes annab asjaomane liikmesriik aru andmete kohta, et kontrollida kriisiohjamise tegevuskava täitmist, näiteks menetluse pikkus, kinnipidamistingimused ning vastuvõtuvõime seoses taotlejate sissevooluga.

4. Kogu käesoleva artikli alusel loodud varajase hoiatamise, valmisoleku ja kriisiohjamise protsessi jooksul jälgib nõukogu tähelepanelikult olukorda ning võib paluda lisateavet ja pakkuda poliitilisi suuniseid, eelkõige seoses olukorra kiireloomulisuse ja raskusega, ning seega ka seoses liikmesriigi vajadusega koostada kas ennetav tegevuskava või vajaduse korral kriisiohjamise tegevuskava. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad kogu protsessi vältel pidada nõu ning pakkuda juhtnööre solidaarsusmeetmete osas oma äranägemise järgi.

VII PEATÜKK

HALDUSKOOSTÖÖ

Artikkel 34

Teabe jagamine

1. Iga liikmesriik edastab igale seda soovivale liikmesriigile sellised taotleja isikuandmed, mis on nõuetekohased, asjakohased ja hädavajalikud:

- a) vastutava liikmesriigi määramiseks;
- b) rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamiseks;
- c) käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmiseks.

2. Lõikes 1 osutatud andmed võivad hõlmata üksnes:

- a) taotleja ja vajaduse korral tema pereliikmete, sugulaste või teiste perekonda kuuluvate isikute isikuandmeid (täielik nimi ja vajaduse korral endine nimi; hüüdnimi või varjunimed; praegune ja varasem kodakondsus; sünniaeg ja -koht);
- b) isikutunnistusi ja reisidokumente (number, kehtivusaeg, väljaandmise kuupäev, väljaandnud asutus, väljaandmise koht jne);
- c) muud taotleja isikusamasuse kindlakstegemiseks vajalikku teavet, sealhulgas vastavalt määrusele (EL) nr 603/2013 töödeldud sõrmejälgi;

d) elukohti ja reisiteekondi;

e) liikmesriigi välja antud elamislube või viisasid;

f) kohta, kus taotlus on esitatud;

g) võimalike varasemate rahvusvahelise kaitse taotluste esitamise kuupäevi, praeguse taotluse esitamise kuupäeva, taotluse menetlemise järku ja otsuse sisu, kui selline otsus on tehtud.

3. Lisaks sellele võib vastutav liikmesriik paluda teisel liikmesriigil talle teatada sellest, millega taotleja oma taotlust põhjendab, ja võimalike taotleja suhtes tehtud otsuste põhjendustest, kui see on rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamiseks vajalik. Teine liikmesriik võib keelduda talle esitatud palvele vastamast, kui sellise teabe edastamine võib kahjustada tema olulisi huve või asjaomaste või muude isikute vabaduste ja põhiõiguste kaitsmist. Igal juhul peab palvet esitav liikmesriik soovitud teabe edastamiseks saama rahvusvahelise kaitse taotleja kirjaliku nõusoleku. Sellisel juhul peab taotleja teadma, millise konkreetse teabe edastamiseks ta nõusoleku annab.

4. Iga teabe saamiseks esitatud palve esitatakse ainult konkreetse rahvusvahelise kaitse taotluse kontekstis. Palve sisaldab põhjendust ja, kui selle eesmärk on kindlaks teha sellise tingimuse olemasolu, mis tõenäoliselt muudab vastutavaks palve saajaks oleva liikmesriigi, märgitakse selles, millistel tõenditel, kaasa arvatud usaldusväärsetest allikatest pärinev asjakohane teave viiside kohta, kuidas taotlejad liikmesriikide territooriumile sisenesid, või millisel taotleja avalduste üksikasjalikul ja tõendataval osal see põhineb. Selline usaldusväärsetest allikatest pärinev teave ei ole iseenesest piisav selleks, et määrata liikmesriigi vastutus ja pädevus käesoleva määruse alusel, kuid see võib aidata hinnata muid teatava taotlejaga seotud asjaolusid.

5. Palve saajaks olev liikmesriik on kohustatud vastama viie nädala jooksul. Vastusega viivitamist tuleb nõuetekohaselt põhjendada. Viienädalasest tähtjast kinni pidamata jätmise ei vabasta palve saajaks olevat liikmesriiki vastamise kohustusest. Kui uurimisel, mida teostab palve saajaks olev liikmesriik, kes ei pidanud tähtjast kinni, selguvad asjaolud, mille kohaselt on tema vastutav liikmesriik, ei tohi see liikmesriik artiklites 21, 23 ja 24 sätestatud tähtaja möödumist tuua vastuvõtmis- või tagasivõtmispalve rahuldamata jätmise põhjenduseks. Sellisel juhul pikendatakse artiklites 21, 23 ja 24 sätestatud vastuvõtmis- või tagasivõtmispalvete esitamise tähtaegu ajavahemiku võrra, mis on võrdne sellega, kui kaua palve saajaks olev liikmesriik vastusega viivitas.

6. Teabe vahetamine toimub liikmesriigi palvel ja võib toimuda üksnes nende asutuste vahel, kelle määramisest on iga liikmesriik teatanud komisjonile vastavalt artikli 35 lõikele 1.

7. Saadud teavet võib kasutada üksnes lõikes 1 sätestatud eesmärkidel. Igas liikmesriigis võib sellist teavet selle laadist ja vastuvõtva asutuse volitustest sõltuvalt edastada üksnes asutustele ja kohtutele, kelle ülesandeks on

a) vastutava liikmesriigi määramine;

b) rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamine;

c) käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmine.

8. Teavet andev liikmesriik tagab teabe õigsuse ja ajakohasuse. Kui ilmneb, et ta on andnud ebatäpset teavet või teavet, mida ei oleks tohtinud anda, teatatakse sellest viivitamata teavet saanud liikmesriikidele. Liikmesriigid peavad kõnealuse teabe parandama või kustutama.

9. Taotlejal on õigus saada taotluse korral teavet kõikide teda käsitlevate andmete kohta, mida on töödeldud.

Kui taotleja leiab, et andmete töötlemisel on rikutud käesolevat määrust või direktiivi 95/46/EÜ eeskätt nende puudulikkuse või ebatäpsuse tõttu, on tal õigus lasta need parandada või kustutada.

Andmeid parandav või kustutav asutus teatab sellest sõltuvalt asjaoludest kas teavet andnud või saanud liikmesriigile.

Taotlejal on õigus esitada hagi või kaebus pädevale asutusele või kohtule liikmesriigis, kes ei võimaldanud tutvuda temaga seotud andmetega või keeldus nende andmete parandamisest või kustutamisest.

10. Igas asjaomas liikmesriigis märgitakse edastatud teabe andmine ja vastuvõtmine asjaomase isiku toimikusse ja/või registrisse.

11. Vahetatud andmeid säilitatakse üksnes nii kaua, kui see on vajalik nende eesmärkide saavutamiseks, milleks neid vahetati.

12. Kui andmeid ei töödelda automaatselt või kui need ei sisaldu toimikus ega ole mõeldud sinna sisestamiseks, peab iga liikmesriik võtma sobivad meetmed käesoleva artikli järgimise tagamiseks tõhusa kontrolli abil.

Artikkel 35

Pädevad asutused ja nende vahendid

1. Iga liikmesriik teatab komisjonile viivitamata konkreetsetest asutustest, kes vastutavad käesolevast määrusest tulenevate kohustuste täitmise eest, ja nende muutmise kohta. Liikmesriigid tagavad, et nendel asutustel on vajalikud vahendid oma ülesannete täitmiseks, eelkõige selleks, et ettenähtud tähtaegade jooksul vastata teabe saamiseks esitatud palvetele ja palvetele võtta taotlejaid vastu või tagasi.

2. Komisjon avaldab lõikes 1 osutatud asutuste koondnimekirja *Euroopa Liidu Teatajas*. Nimekirja muutumise korral avaldab komisjon üks kord aastas ajakohastatud koondnimekirja.

3. Lõikes 1 osutatud asutused saavad vajalikku koolitust seoses käesoleva määruse kohaldamisega.

4. Komisjon loob rakendusaktide abil lõikes 1 osutatud asutuste vahelised turvalised elektroonilised teabedastuskanalid palvete, vastuste ja muu kirjavahetuse saatmiseks ning selle tagamiseks, et saatjad saavad automaatselt elektroonilise kättesaamistatise. Nimetatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 44 lõikes 2 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 36

Halduskokkulepped

1. Liikmesriigid võivad omavahel sõlmida kahepoolseid halduskokkuleppeid, mis käsitlevad käesoleva määruse rakendamise praktilisi üksikasju, et hõlbustada ja tõhustada selle kohaldamist. Sellised kokkulepped võivad käsitleda:

a) kontaktametnike vahetust;

b) taotlejate vastuvõtmis- ja tagasivõtmispalvete edastamise ja läbivaatamisega seotud menetluste lihtsustamist ja asjaomaste tähtaegade lühendamist.

2. Liikmesriigid võivad säilitada ka määruse (EÜ) nr 343/2003 alusel sõlmitud halduskokkulepped. Sellises ulatuses, kus need kokkulepped ei ole vastavuses käesoleva määrusega,

muudavad asjaomased liikmesriigid neid nii, et kõik täheldatud vastuolud oleksid kõrvaldatud.

3. Enne lõike 1 punktis b osutatud mis tahes kokkuleppe sõlmimist või muutmist konsulteerivad asjaomased liikmesriigid komisjoniga selle kokkuleppe kokkusobivuse suhtes käesoleva määrusega.

4. Kui komisjoni hinnangul ei ole lõike 1 punktis b osutatud kokkulepped käesoleva määrusega vastavuses, teatab ta sellest mõistliku ajavahemiku jooksul asjaomastele liikmesriikidele. Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed, et muuta kõnealuseid kokkuleppeid mõistliku aja jooksul nii, et oleksid kõrvaldatud kõik täheldatud vastuolud.

5. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõikidest lõikes 1 osutatud kokkulepetest ning nende tühistamisest või muutmise.

VIII PEATÜKK

LEPITAMINE

Artikkel 37

Lepitamine

1. Kui liikmesriigid ei suuda lahendada vaidlust mis tahes küsimuses, mis on seotud käesoleva määruse kohaldamisega, võivad nad rakendada lõikes 2 sätestatud lepitusmenetlust.

2. Lepitusmenetlus algatatakse taotusega, mille mõni vaidluses osalev liikmesriik esitab artikliga 44 osutatud komitee esimehele. Lepitusmenetluse rakendamisega nõustumisel võtavad asjaomased liikmesriigid kohustuse võtta väljapakutavat lahendust võimalikult suurel määral arvesse.

Komitee esimees määrab kolm komitee liiget, kes esindavad kolme asjaga mitteseotud liikmesriiki. Vaidlusosaliste väited esitatakse neile kirjalikult või suuliselt ja pärast asja arutamist pakuvad nad ühe kuu jooksul välja lahenduse, mis on vajaduse korral läbinud hääletuse.

Asja arutamist juhivad komitee esimees või tema asetäitja. Ta võib esitada oma seisukoha, kuid ei tohi hääletada.

Väljapakutud lahendus on lõplik ja pöördumatu, sõltumata sellest, kas vaidlusosalised kiidavad selle heaks või lükkavad tagasi.

IX PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED

Artikkel 38

Andmete turvalisus ja andmekaitse

Liikmesriigid võtavad kõik asjakohased meetmed, et tagada üleantavate isikuandmete turvalisus ning eelkõige selleks, et vältida ebaseaduslikku või lubamatut juurdepääsu töödeldud isikuandmetele või nende andmete avalikustamist, muutmist või kaotsiminekut.

Iga liikmesriik näeb ette, et riiklik järelevalveasutus või direktiivi 95/46/EÜ artikli 28 lõike 1 kohaselt määratud asutused teostavad kooskõlas siseriikliku õigusega sõltumatut järelevalvet selle üle, et kõnealune liikmesriik töötleb isikuandmeid kooskõlas käesoleva määrusega õiguspäraselt.

Artikkel 39

Konfidentsiaalsus

Liikmesriigid tagavad, et artiklis 35 osutatud asutused on mis tahes teabe puhul, mida nad oma töö käigus saavad, kohustatud järgima siseriiklikus õiguses ettenähtud konfidentsiaalsuse eeskirju.

Artikkel 40

Karistused

Liikmesriigid võtavad vajalikke meetmeid tagamaks, et käesoleva määruse kohaselt töödeldud andmete väärkasutamise suhtes kohaldatakse riiklike õigusaktide kohaseid tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi, sealhulgas haldus- ja/või kriminaalkaristusi.

Artikkel 41

Üleminekumeetmed

Kui taotlus on esitatud pärast artikli 49 teises lõigus osutatud kuupäeva, võetakse arvesse asjaolusid, millest tõenäoliselt tuleneb liikmesriigile käesoleva määruse kohane vastutus, isegi kui need on ilmnunud enne seda kuupäeva, välja arvatud artikli 13 lõikes 2 kirjeldatud asjaolud.

Artikkel 42

Tähtaegade arvutamine

Kõiki käesolevas määruses sätestatud tähtaegu arvestatakse järgmiselt:

a) kui päevades, nädalates või kuudes väljendatavat tähtaega arvestatakse sündmuse toimumise või toimingu sooritamise hetkest, ei loeta sündmuse toimumise või toimingu sooritamise päeva kõnealuse tähtaja osaks;

b) nädalates või kuudes väljendatav tähtaeg lõpeb tähtaja viimase nädala või kuu selle päevaga, mis oli sama nädalapäev või mille kuupäev vastab päevale, mil toimus sündmus või sooritati toiming, millest alates tähtaega arvestatakse. Kui kuudes väljendatava tähtaja puhul ei ole tähtaja viimases kuus seda päeva, millal tähtaeg peaks lõppema, lõpeb tähtaeg kõnealuse kuu viimase päevaga;

c) tähtaegades sisalduvad laupäevad, pühapäevad ja kõikide asjaomaste liikmesriikide riigipühad.

Artikkel 43

Territoriaalne kohaldamisala

Prantsuse Vabariigi puhul kohaldatakse käesolevat määrust üksnes tema Euroopas paikneva territooriumi suhtes.

Artikkel 44

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.

2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Kui komitee arvamust ei esita, ei võta komisjon rakendusakti eelnõu vastu ja kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artikli 5 lõike 4 kolmandat lõiku.

Artikkel 45

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artikli 8 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile viieks aastaks alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt üheksa kuud enne viieaastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artikli 8 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 8 lõikes 5 ja artikli 16 lõikes 3 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole nelja kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 46

Järelevalve ja hindamine

Hiljemalt 21. juuliks 2016. aasta esitab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse kohaldamist käsitleva aruande ja vajaduse korral muudatusettepanekud. Liikmesriigid edastavad komisjonile kõik aruande koostamiseks vajalikud andmed hiljemalt kuus kuud enne nimetatud tähtaja lõppu.

Pärast kõnealuse aruande esitamist annab komisjon Euroopa Parlamendile ja nõukogule käesoleva määruse kohaldamise kohta aru samal ajal, kui ta esitab määruse (EL) nr 603/2013 artikliga 40 ette nähtud aruanded Eurodac-süsteemi rakendamise kohta.

Artikkel 47

Statistika

Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta määruse (EÜ) nr 862/2007 (mis käsitleb ühenduse rände- ja rahvusvahelise kaitse statistikat) ⁽¹⁾ artikli 4 lõikega 4 esitavad

liikmesriigid komisjonile (Eurostat) statistikat käesoleva määruse ja määruse (EÜ) nr 1560/2003 kohaldamise kohta.

Artikkel 48

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 343/2003 tunnistatakse kehtetuks.

Määruse (EÜ) nr 1560/2003 artikli 11 lõige 1 ning artiklid 13, 14 ja 17 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele või selle artiklitele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda II lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 49

Jõustumine ja kohaldamine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse rahvusvahelise kaitse taotluste suhtes, mis on esitatud selle jõustumisele järgneva kuuenda kuu esimesest päevast alates, ja sellest kuupäevast alates kohaldatakse seda kõikide taotlejate vastuvõtmis- või tagasivõtmispalvete suhtes, sõltumata taotluse esitamise kuupäevast. Enne seda kuupäeva esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutav liikmesriik määratakse määruses (EÜ) nr 343/2003 sätestatud kriteeriumide kohaselt.

Käesolevas määruses esinevaid viiteid määrusele (EL) nr 603/2013, direktiivile 2013/32/EL ja direktiivile 2013/33/EL käsitatakse kuni nende kohaldama hakkamiseni viidetena vastavalt määrusele (EÜ) nr 2725/2000 ⁽²⁾, direktiivile 2003/9/EÜ ⁽³⁾ ja direktiivile 2005/85/EÜ ⁽⁴⁾.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja liikmesriikides vahetult kohaldatav kooskõlas aluslepingutega.

Brüssel, 26. juuni 2013

Euroopa Parlamendi nimel

president

M. SCHULZ

Nõukogu nimel

eesistuja

A. SHATTER

⁽¹⁾ ELT L 199, 31.7.2007, lk 23.

⁽²⁾ Nõukogu 11. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 2725/2000, mis käsitleb sõrmejälgede võrdlemise Eurodac-süsteemi kehtestamist Dublini konventsiooni tõhusa kohaldamise eesmärgil (EÜT L 316, 15.12.2000, lk 1).

⁽³⁾ Nõukogu 27. jaanuari 2003. aasta direktiiv 2003/9/EÜ, millega sätestatakse varjupaigataotlejate vastuvõtu miinimumnõuded (ELT L 31, 6.2.2003, lk 18).

⁽⁴⁾ Nõukogu 1. detsembri 2005. aasta direktiiv 2005/85/EÜ liikmesriikides pagulasseisundi omistamise ja äravõtmise menetluse miinimumnõuete kohta (ELT L 326, 13.12.2005, lk 13).

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrused (millele on osutatud artiklis 48)**

Nõukogu määrus (EÜ) nr 343/2003

(ELT L 50, 25.2.2003, lk 1)

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1560/2003 artikli 11 lõige 1 ning artiklid 13, 14 ja 17

(ELT L 222, 5.9.2003, lk 3)

II LISA

Vastavustabel

Määrus (EÜ) nr 343/2003	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikli 2 punkt a	Artikli 2 punkt a
Artikli 2 punkt b	—
Artikli 2 punkt c	Artikli 2 punkt b
Artikli 2 punkt d	Artikli 2 punkt c
Artikli 2 punkt e	Artikli 2 punkt d
Artikli 2 punkt f	Artikli 2 punkt e
Artikli 2 punkt g	Artikli 2 punkt f
—	Artikli 2 punkt h
—	Artikli 2 punkt i
Artikli 2 punkt h	Artikli 2 punkt j
Artikli 2 punkt i	Artikli 2 punkt g
—	Artikli 2 punkt k
Artikli 2 punktid j ja k	Artikli 2 punktid l ja m
—	Artikli 2 punkt n
Artikli 3 lõige 1	Artikli 3 lõige 1
Artikli 3 lõige 2	Artikli 17 lõige 1
Artikli 3 lõige 3	Artikli 3 lõige 3
Artikli 3 lõige 4	Artikli 4 lõike 1 sissejuhatav lause
—	Artikli 4 lõike 1 punktid a–f
—	Artikli 4 lõiked 2 ja 3
Artikli 4 lõiked 1–5	Artikli 20 lõiked 1–5
—	Artikli 20 lõike 5 kolmas lõik
—	Artikkel 5
—	Artikkel 6
Artikli 5 lõige 1	Artikli 7 lõige 1
Artikli 5 lõige 2	Artikli 7 lõige 2
—	Artikli 7 lõige 3
Artikli 6 esimene lõik	Artikli 8 lõige 1
—	Artikli 8 lõige 3
Artikli 6 teine lõik	Artikli 8 lõige 4
Artikkel 7	Artikkel 9

Määrus (EÜ) nr 343/2003	Käesolev määrus
Artikkel 8	Artikkel 10
Artikkel 9	Artikkel 12
Artikkel 10	Artikkel 13
Artikkel 11	Artikkel 14
Artikkel 12	Artikkel 15
—	Artikkel 16
Artikkel 13	Artikli 3 lõige 2
Artikkel 14	Artikkel 11
Artikli 15 lõige 1	Artikli 17 lõike 2 esimene lõik
Artikli 15 lõige 2	Artikli 16 lõige 1
Artikli 15 lõige 3	Artikli 8 lõige 2
Artikli 15 lõige 4	Artikli 17 lõike 2 neljas lõik
Artikli 15 lõige 5	Artikli 8 lõiked 5 ja 6 ning artikli 16 lõige 2
Artikli 16 lõike 1 punkt a	Artikli 18 lõike 1 punkt a
Artikli 16 lõike 1 punkt b	Artikli 18 lõige 2
Artikli 16 lõike 1 punkt c	Artikli 18 lõike 1 punkt b
Artikli 16 lõike 1 punkt d	Artikli 18 lõike 1 punkt c
Artikli 16 lõike 1 punkt e	Artikli 18 lõike 1 punkt d
Artikli 16 lõige 2	Artikli 19 lõige 1
Artikli 16 lõige 3	Artikli 19 lõike 2 esimene lõik
—	Artikli 19 lõike 2 teine lõik
Artikli 16 lõige 4	Artikli 19 lõige 3
—	Artikli 19 lõike 3 teine lõik
Artikkel 17	Artikkel 21
Artikkel 18	Artikkel 22
Artikli 19 lõige 1	Artikli 26 lõige 1
Artikli 19 lõige 2	Artikli 26 lõige 2 ja artikli 27 lõige 1
—	Artikli 27 lõiked 2–6
Artikli 19 lõige 3	Artikli 29 lõige 1
Artikli 19 lõige 4	Artikli 29 lõige 2
—	Artikli 29 lõige 3
Artikli 19 lõige 5	Artikli 29 lõige 4
Artikli 20 lõike 1 sissejuhatav lause	Artikli 23 lõige 1
—	Artikli 23 lõige 2
—	Artikli 23 lõige 3

Määrus (EÜ) nr 343/2003	Käesolev määrus
—	Artikli 23 lõige 4
Artikli 20 lõike 1 punkt a	Artikli 23 lõike 5 esimene lõik
—	Artikkel 24
Artikli 20 lõike 1 punkt b	Artikli 25 lõige 1
Artikli 20 lõike 1 punkt c	Artikli 25 lõige 2
Artikli 20 lõike 1 punkt d	Artikli 29 lõike 1 esimene lõik
Artikli 20 lõike 1 punkt e	Artikli 26 lõiked 1 ja 2, artikli 27 lõige 1 ning artikli 29 lõike 1 teine ja kolmas lõik
Artikli 20 lõige 2	Artikli 29 lõige 2
Artikli 20 lõige 3	Artikli 23 lõike 5 teine lõik
Artikli 20 lõige 4	Artikli 29 lõige 4
—	Artikkel 28
—	Artikkel 30
—	Artikkel 31
—	Artikkel 32
—	Artikkel 33
Artikli 21 lõiked 1–9	Artikli 34 lõiked 1–8 ning lõike 9 esimene, teine ja kolmas lõik
—	Artikli 34 lõike 9 neljas lõik
Artikli 21 lõiked 10–12	Artikli 34 lõiked 10–12
Artikli 22 lõige 1	Artikli 35 lõige 1
—	Artikli 35 lõige 2
—	Artikli 35 lõige 3
Artikli 22 lõige 2	Artikli 35 lõige 4
Artikkel 23	Artikkel 36
—	Artikkel 37
—	Artikkel 40
Artikli 24 lõige 1	—
Artikli 24 lõige 2	Artikkel 41
Artikli 24 lõige 3	—
Artikli 25 lõige 1	Artikkel 42
Artikli 25 lõige 2	—
Artikkel 26	Artikkel 43

Määrus (EÜ) nr 343/2003	Käesolev määrus
Artikli 27 lõiked 1 ja 2	Artikli 44 lõiked 1 ja 2
Artikli 27 lõige 3	—
—	Artikkel 45
Artikkel 28	Artikkel 46
—	Artikkel 47
—	Artikkel 48
Artikkel 29	Artikkel 49

Määrus (EÜ) nr 1560/2003	Käesolev määrus
Artikli 11 lõige 1	—
Artikli 13 lõige 1	Artikli 17 lõike 2 esimene lõik
Artikli 13 lõige 2	Artikli 17 lõike 2 teine lõik
Artikli 13 lõige 3	Artikli 17 lõike 2 kolmas lõik
Artikli 13 lõige 4	Artikli 17 lõike 2 esimene lõik
Artikkel 14	Artikkel 37
Artikli 17 lõige 1	Artiklid 9 ja 10 ning artikli 17 lõike 2 esimene lõik
Artikli 17 lõige 2	Artikli 34 lõige 3

NÕUKOGU, EUROOPA PARLAMENDI JA KOMISJONI AVALDUS

Nõukogu ja Euroopa Parlament kutsuvad komisjoni üles, ilma et see piiraks komisjoni algatusõigust, vaatama läbi uuesti sõnastatud Dublini määruse artikli 8 lõike 4, kui Euroopa Kohus on langetanud otsuse kohtuasjas C-648/11, MA ning teised *versus* siseminister (*Secretary of State for the Home Department*), ning hiljemalt Dublini määruse artiklis 46 sätestatud tähtajaks. Euroopa Parlament ja nõukogu kasutavad pärast seda mõlemad oma seadusandlikku pädevust, võttes arvesse lapse huve.

Komisjon lubab kompromissi saavutamise ja ettepaneku kiire vastuvõtmise tagamise nimel kaaluda kõnealust üleskutset, mis piirdub teadaolevalt üksnes nimetatud konkreetsete asjaoludega ja mida ei tohi käsitada pretsedendina.
